

Nyíri Attila

Politikai versek

*Sok-sok jószág áll utamon,
elkergetni ernyedő karom*

A fájdalom hangjai

*Bűneimet nem bánom meg,
legfeljebb az erényemet.
Az életem kirakat volt,
század, ez a te érdemed!*

*Ez a homályos világom
játék volt vagy előétel?
Felesleges, hogy itt voltam
vagy tucatnyi műkellékkel.*

*Téveszmékkal bíbelődtem,
sok csókot nem nekem szántak,
Jövőt néző, behunyt, szemem
boldogtalan békét láthat.*

*Nincsen bűn, csak szenvedés van
kellemetlen emberekkel.
Egy sóhajtás létem ára,
s egy lélek, mely más érdemel.*

Kispest, 2005. január 29.

„Egy keserű nép sír belőlem,
hát ne szeress, de ne félj tőlem”
József Attila

A gazdákhoz

(a 2005. évi tüntetés résztvevőinek)

*Kívül, téren a szenvedés,
Belül van a magyarázat.
Húzzák-vonják a dolgokat,
Nem érdem ez, csak gyalázat.*

*„Ne vess, – mondják – gazdálkodó,
S ne szülj, anya, te gyermeket!
A felhajtás mire való:
Úgyis elvész a kenyered!”*

*„Légy csak lakáj, mint én teszem,
Kiszolgálom az urakat.
Nincsen honom, sem nemzetem,
Elvem sincs már, mert elapadt.”*

*Ne higgy nekik, gazdálkodó,
Veled van a hű nemzeted!
Itt élsz velünk – és ez a jó – ,
Erősítjük a hitedet.*

*Veled vagyunk, gazdálkodó,
Ne hidd, bármit is mondanak!
A tett a lényeg és nem a szó,
Csak ha tett nincs, jön a harag.*

*Váljatok már eggyé végre!
Kenyeretek nem nyafogás.
Egy út maradt számotokra,
S az az egy az: ÖSSZEFOGÁS!*

Bécs, 2005. február 28.

„... és mégis mindig a kezemet mostam;
s így felemelt fejjel hajtom le a fejemet mostan”
Aszlányi Károly

A hatalom arca

*Fogyassz, ember, ne gondolkozzál!
A jászolrhoz köt sok vastag szál.
Ne használd fejed — ezt akarom!
Én mondom neked: a hatalom.*

*Mindegy az nekem vörös vagy kék,
Veszélyesek mindig a szürkék,
Bámulj és vásárolj — ezt akarom!
Én mondom neked: a hatalom.*

*Gondolkodni majd itt vagyok én
Bárki helyett e föld kerekén.
Nézz hát hirdetést — ezt akarom!
Én mondom neked: a hatalom.*

*Langyos víz vesz majd körös-körül,
Ennek – tudom – sok ember örül.
Ne aggódjál, élj bávatagon!
Én mondom neked: a hatalom.*

*Ott vagyok mindenütt, mert félek,
Sötétben, lenn, a föld alatt élek,
Am láthatod már, mert mutatom:
Milyen is az igazi arcom.*

Égeraracs, 2001. augusztus 9.

„Mi volna más bajom nékem,
Mint hogy a királyi széken
Ember helyett vadállat ül,
Uralkodik kegyetlenül”

Petőfi

A két világháborúra emlékezve...

(a 2005 -ös gazdatüntetés résztvevőinek)

*A javunkat ki akarta,
s kiért szállt a magyar hadba?
Mindig becsapta a népet
oláh, rác, tót, orosz, német.*

*A magyarnak sérelmére
idegenért hullott vére.
Nem akar jót az a német,
hogy az Isten nevelné meg!*

*Ha tehetné – s ha nem küzdünk –,
szolgát nevelne belőlünk,
Pelyvacséplő, gonosz német,
hogy az Isten nevelné meg!*

*Eleget ült a nyakunkon,
ideje, hogy elosonjon.
Hamisszavú, álnok német,
hogy az Isten nevelné meg!*

*Figyelj a szavamra, gazda:
állj csak bátran a határra!
Eddig ott jött be a német,
hogy az Isten nevelné meg!*

*Megmutatta azt, hogy mit tud,
mutass most te neki kaput!
Vagy megy tőlünk az a német,
vagy itt ér majd csúfos véget!*

Kispest, 2005. március 10.

Magyarázat

*A gazdatüntetés idején Németh Imre vezette
a földművelésügyi és vidékfejlesztési tárcát*

Útkeresésnél azokat kérdezd,
akik már jártak rajta!

A ködben

Megyek az utcákon
ködbe burkoltan,
Emberek suhannak
mellettem – szótlan.

Valahol felettem
repül egy madár,
Csak a hangját hallom,
azt kiáltja: kár.

Körülöttem homály,
égnek bár fények:
De jobb, ha nem látom,
amibe lépek.

Rémlik, mintha szóltak,
szóltak volna már:
„Nézz a lábad elé!”
nem figyeltem, kár.

Homályos az üveg,
homály az élet;
Ebben a homályban
úgy fél a lélek.

Eljön még a tavasz?
kicsit késve, bár
Tűnik már a homály,
amiért nem kár!

Sufi, 1997. december 16.

*„Az erdő zeng: kakukk,
Messzire száll szavuk”
múdal*

A liberális kakukk

Van egy madár, soha nem költ,

más fészkébe tojik ma is.

Am kakukkol szorgalmasan,

így igazi liberális.

Égeraracsa, 2003. május 1.

*Van olyan nő, aki úgy néz ki, mint
az egyiptomi múmia fásli nélkül*

A múmia álma

(Kné K. Magda kijelentésére)

*Gyalázkodik a múmia:
az álmából felverték;
Fára mászott mézet lopni,
amikor rárogyott az ég.*

*Kinyújtotta ráncos mancsát,
és ekkor lett olyan feldúlt;
Ott szakadt meg vörös álma,
hogy a fába mélyen lenyúlt...*

Kispest, 2004. április 10.

„'Ki nem szeret, mindig fél,
Aki szeret, kétszer él”
népi mondóka

A Terror Házában

Terror Házát láttam unokámmal – Pesten:

Könyörtelen, szeretetlen.

Hiszem, hogy az ember élhet szebben:

Más a világ szeretetben!

Kispest, 2002. március 3.

*A sarat bármilyen magasra dobod fel,
mindig visszahull' oda, ahová való*

A „világpolgár” - hoz

*Tudom azt, hogy bárhol ott vagy,
ahol a hely előnyt hozhat,
Ahol a szád jártatható,
ez a népnek nem hoz hasznót.
Hiány az, hogy nincs gyökered,
csak a pénzt, a pénzt követed.
Így hát nem tart vissza semmi,
felkap a szél: el kell menni!
Azért nem köt hit és haza,
mert erkölcsöd igen laza.*

Kispest, 1996. február 20.

*Fényt idéz a vátesz,
borzalmat jóvátesz*

Adj fényt nekünk, Isten !

*Betakarta a bánat
Szárnyával engemet, szárnyával engemet,
Ez a sok gyalázat
Végképpen eltemet, végképpen eltemet.*

*Kín hatol húsomig,
Nagy búbánatom van, nagy búbánatom van;
Csak a dühi osztozik
Keserves sorsomban, keserves sorsomban.*

*Elmennék, ha tudnék,
Hej, de messzi földre, hej, de messzi földre!
Nem kötne a vidék,
Elhagynám örökre, elhagynám örökre.*

*A vágy felsír bennem:
Hazámat akarom, hazámat akarom!
Fekete könnyeken
Hozzászáll a dalom, hozzászáll a dalom.*

*Küzködik a lelkem
E süket világgal, e süket világgal,
A való fénytelen
Kárhozattal rávall, kárhozattal rávall.*

*Mégis fölkiáltok
A sötétben itt, lenn, a sötétben itt, lenn:
Szűnjék meg az átok,
Adj fényt nekünk, Isten, adj fényt nekünk, Isten!*

Kispest, 2003. március 26.

Magyarázat

vátesz – jós, jövőbelátó költő

*Nyissuk meg agyunkat a szépség,
a jó gondolatok, nemes törekvések,
a jókedv és tettekézség előtt!*

Akar, vagy nem akar ?

*A magyarság újra éled,
mindenki láthatja.
Eget-földet megmozgathat,
ha nagyon akarja.*

*Elég volt a sötétségből,
túrtük mostanáig.
Gondolatot a fejekbe:
s világossá válik!*

Kispest, 1995. március 22.

*A legnagyobb csapás, amely egy
népet érhet, a felelőtlen irányítás*

Alkotás – teremtés

*Az emberi alkotás
nagyobb része ízléstelen.
Hivalkodón otromba,
jórzésüket nem is értem.*

*Az isteni teremtés,
mint a fenséges költészet,
Egyszerűség bájával
indítja meg a lelkünket.*

*Mi lesz, ha az emberrel
vitába száll a teremtő?
A földi máz rommá lesz,
s koporsóból lesz a bölcső.*

Égeraracs, 2006. augusztus 20.

Magyarázat

*A tűzijáték alatt kitört vihar
több ember halálát okozta*

*Mély szakadék: többszáz öl
választ el már ezektől*

Amíg egy híd leomlik...

*Hiányos láncszemek,
hiányzik -fő s pillér.
Hogyha tovább megyek;
csak a sorsom kísér.*

*Hogy láttam előre?
Hiába is mondom.
Hinni ma nem lehet
senkinek e parton.*

*Ha tovább kell mennem,
hiúk a remények,
hogy a túlsó partra
valaha elérek.*

*Hátra nem tekintek,
hagyom a szennyt állva.
Hordok üzenetet
ajkamon lezárva.*

*Ha majd odaérek,
hol napot herdálok;
híd, pillér leomlik,
Megtörlek majd, átok!*

Mohács, 2009. február 11.

*Kinek lesz jó az unió?
'Ki áruló, s bére euró*

*Az aláíróké a felelősség !
(velőské)*

*A magyar nép otthon maradt.
Igent mondók jármot vettek,
és ez így nem közakarát.
Szolgalelkű maradt elég.
Ő az, 'ki egy szótól retteg:
megvesztegethetetlenség.*

Kispest, 2003. április 13.

Magyarázat

*unió — egyesülés
euró — közös pénznem*

*„Hiába fürdik a csóka,
nem lesz hattyú belőle”
régi igazság*

Azonosulni kell !

*Jó ajánló lehet egy név,
Magyarosíthat bárki.
Aki múltját elfeledné,
Az nevét is cseréli.*

*Így tizenkét hírhedt testvér,
Családnevük Rosenfeld,
Lett Rákosi, Bíró, Csillag
S Bányai néven ismert.*

*Másik család volt a Nágel,
A jó apa Nemes lett;
A két fia Nyárvivá és
Nádorrrá „nemesedett” .*

*Jó hangzású nevek mögött
Sajnos fel sem ismerem
A beolvadt bomlasztót, 'ki
Továbbra is idegen.*

Kispest, 2005. április 1.

„...Járja a Hír, ez a legsebesebb szörny-átok a várost:
Mert hisz az élteti épp, hogy fut, lábában a lelke,
S bár – míg fél – kicsi kezdetben, csak várj, nekilendül”
Vergilius

Behálózva

*A hatalom mindig is félt,
hogy elveszti uralmát.
Birodalmak s maga Róma
bizony – bizony póruł járt.*

*A rossz hírek terjedése
úton volt egy darabig:
'Míg a központ megindul,
a határszél elbukik.*

*Ennek veszi elejét
(a) gazdasági hatalom.
Az internet üzenete
percre kész az asztalon.*

Kispest, 2006. március 6.

*Ha valaki a betűkhöz nyúl,
az kihat a társadalomra is*

Betűélet

*Manapság gondjaink vannak a betűkkel:
mindegyike külön alakítja magát.
Nem tudják felfogni teljes értelemmel,
hogyan így csak nehezen válnak majd szavakká.*

*A kezdőbetű, még társulni sem akar,
a többi, csak egyre, háttal áll egymásnak.
Így a gondolat is folyton el-elakad,
semmit sem kezdhetünk velük, ha elválnak.*

*Meg kell érteniük, mert ez nem jó tényleg,
a viselkedésük így felháborító.
Nem szívesen nézi senki ezt a képet,
s a magatartásuk igen csak kiható.*

*Békülni kellene, különben elvesznek,
s félrerakni már az egyénieskedést.
Össze kell fogni, hogy mondatok legyenek,
sorokba állni, a feladat kedvéért.*

*Egymást, ha követik, mint az ABC-ben:
összetartozásuk ugyancsak kiderül.
Értelmet úgy nyerhet – egészében véve –
áldozva egymásért: sok minden sikerül.*

Kispest, 1995. szeptember 24.

„A felszínen a szerencsés üres fejek úsznak,
Cifra majmot és bohócot cserrel koszorúznak,
Lépten-nyomon bűnt és nyomort szül e fattyú-század,
De igáját nyögve azért senki föl nem lázad”

Rudnyánszky Gyula

Cáfolj meg !

(általános közhelyek)

A fizetés mindig kevés,
a járművek túlzásúfoltak;
A főnököd zsémbessége
megfelel egy vénasszonynak.

Munkatársad szolgálalkú,
a hivatalod pióca;
Ám az adód emelkedik,
tevszerűen, már régóta.

Észbontóan így az árak
növekednek egyszerűen;
A hússzelet vékonyodik,
s műveltséged szétesőben.

Hazug minden politikus,
a női nem meg ostoba;
A férfiak nagy szamarak,
a hír hülye halandzsa.

Öntelt, bárgyú és korlátolt
a Vízöntő-kor embere.
Akad köztünk még valaki,
'kinek más a véleménye?

Kispest, 2003. április 9.

„Ez következmény nélküli ország”

Fritz Tamás

Csak a teste fordult jobbra...

*Megrogyott kissé a népünk,
ám padlóra nem került;
Megkapja a húsos csontját,
hazugé marad a sült.*

*A keringő dervisünket
látni is elborzasztó,
Tönkretenné az országot
ez a fő vice-csináló.*

Kispest, 2007. április 30.

Csak így lehet

*Boldogan becézni,
Baráttal beszélni,
Hazámban helytállni,
Múltunkat meglátni
csak így lehet!*

*Táltosként tanúzni,
Titkokat tanulni,
Hazámban haladni,
Ma, mában maradni
csak így lehet!*

*Igazat ígérni,
Istenünk idézni,
Hazámba helyezni,
Jobb jövőt jelezni
csak így lehet!*

Kispest, 1997. március 23.

„Nincs olyan szemenszedett hazugság,
amelyre ne akadna tanú”

Plinius

Csakis akkor...

(velőske)

*Hazugságban, füstben élünk,
Ámítás és zűrzavar van
tudás helyett most köröttünk,
Ismerd fel, hogy mi a káros!
És hogy lelked halhatatlan,
akkor benned nincs több káosz.*

Égeraracsa, 1997. május 11.

Magyarázat

káosz — zűrzavar

*„Egyedül az ember képes arra, hogy ne
táplálékért, hanem csak a gyilkolás
örömeért és szerzésvágyból öljön”*

Arúp Kumár Datta

Csecsenföldön

*Válogatás nélkül gyilkol a rend
Önérzetes, büszke embereket,
S valamit, 'mi kigyúlt a szívekben.
Most lángokban ég el a szeretet.*

*Sötét madár száll fényes pallossal,
Üti is le sorban a fejeket.
Ki tudja azt, hogy állunk a joggal?
'Míg lángokban ég el a szeretet.*

*Magyarázza vétkét a bűsz zsarnok,
Gyilkos tettére mentség nem lehet!
Az emberek nem lehetnek vakok,
Ha lángokban ég el a szeretet.*

*A kiontott vér az égre kiált,
Sötét kárhozat tölt meg lelkeket.
„Lázadókra” mondták ki a halált:
Így lángokban ég el a szeretet.*

*Borzongva zokog hegedűjén a szél,
A hazafiasság megfeszítettett.
Szabadságláng az, 'mely csecsenföldön él:
E lángokban ég el most a szeretet.*

A haza szeretete így tetté lett!

Kispest, 1999. december 13.

Dönthetünk

(tulajdonságainkról)

*Kialakult – valamikor –
a semmiből a kezdet;
Teremtett az Úr embert is,
róluk szól e történet:
Minden nemzet tőle kapott
két jellemző valamit,
Sorba álltak bizalommal,
őbennük még élt a hit.
Alkonyattájt odakerült
a magyar is elébe,
Háromfélét adott az Úr,
fáradt volt, így elnézte:
Okosságot, becsületet
meg egy szál rőt virágot,
Bármily' szép volt, de mérgező,
'mely gazságra csábított.
Ám Gabriel szólt az Úrnak;
„Uram, eltévesztetted!”
Ő azonnal módosított,
mást már nem is tehetett:
„A magyarnál sosem lehet
mindez igaz egyszerre,
Választhat: csak kettő juthat
egyidőben érvényre.
Ha virágot választ, s okos,
akkor nem becsületes;
Becsületes a virággal
okos soha nem is lesz.
Megértem azt, – mondta az Úr
Gábrrielnek – hogy bánod,
Ám az okos, becsületes
nem választ rőt virágot!”*

Égeraracs, 2002. október 30.

*Mindenki vel csak egyszer
fordul a kocsi a temetőben*

Döntsük el !

*Hát nem tudunk úgy meglenni,
hogy ne kelljen még valaki?
Átjáró lesz így a hazánk,
túl sok most a kapzsi, falánk,
Pedig okos nép a magyar,
csak nem tudja, hogy mit akar.
Van tudásunk és két kezünk,
nézzük, mi az! 'mi kell nekünk,
Döntsük el már, hogy idebenn
csak vendégnek kell idegen!*

Kispest, 1997. február 4.

*Az intelligencia örökölhető
képesség: a jó és a rossz
közti különbség felismerése*

Égés helyett világíts !

*Az emberben minden megvan
Homályosan – gondolatban;
Csak formába nem öltözik,
Lángészre vár ez mindvégig.*

*Legnagyobb bűn: tudatlanság,
Hol az érték manapság hát?
Választ várnak a milliók,
Akiik mindig becsaphatók.*

*Az emberi szellem ma már
Kutat, keres, titkokat tár;
Az értelmet keresi meg,
Megértéssé lesz a lényeg.*

*Feltevésből gyakorlat lett,
Tudomány vált elméletet;
Megfigyelés helyett eszköz,
Művészet már nem ösztönöz.*

*Az életünk lassú égés,
Átalakult közben az ész;
Változhatna, megtehetné:
nem nyílt lánggá, hanem fénnyé!*

Kispest, 1999. március 20.

„S akik még vagytok őrzön, árván,
Őrzők: vigyázzatok a strázsán”

Ady

Egy szőlőcsósz panasza

*Besötétedett. Éj van. Csend és nyugalomnak éje,
Lopva fenyegetnek a rókák, s kifosztás veszélye.
Ahogyan ülök a magányos pince fűvösében,
A szemem lázasan pásztáz a tolvaj seregélyen.*

*Csak ha mindketten odébb állnak, akkor tán meglátom,
Számomra igazán az lesz majd ünnep e világon!
Az éj lassacskán már múlik, az öröm mindent áthat,
Szüretelhetünk! Emelhetem boldogan kupámat.*

Budapest, 2004. január 13.

„Nyúlháj, daruháj,
majd meggyógyul,
ha nem fáj”
népi mondóka

Egyszer – másszor

*Egyszer kint, másszor bent,
Valami tönkrement.
Nem tetszik már a kép?
Nézd csak: kik festették!*

*Egyszer hopp, másszor kopp,
Más, 'ki ott táncot rop.
Másnak áll most a bál,
Szép prímás muzsikál.*

*Egyszer megy, másszor lép,
Szemtelen, mint a légy.
Amit tud: megragad,
S a nyoma megmarad.*

*Egyszer fül, másszor dúl,
El ne hidd bolondul.
Kerüld el, nem bánod,
S remélem, már látod.*

*Egyszer jó, másszor rossz,
Nem angol, nem orosz.
Majd javít, ha akar,
A sorsán a magyar.*

Kispest, 1995. március 20.

„Mintha a Láthatatlan Romlás
látható magot hintett volna szét!”
L. Heam

Elég, elég...

*Nem a tied már az ünnep,
amelyet elhittél.
Lyukas az ígélet zsákja,
amelyet elvittél.*

*Piszkos kezek felnyitották,
belenyúlnak folyton.
Bemocskolták a szent zászlót
alattomos módon.*

*El a kézzel! piszkos kézzel,
undorító férgek,
Mert ha nem, úgy rávágok;
jobb lesz, hogyha féltetek!*

*Nincs bennetek semmi érzés:
kíhált belóletek,
Felfordulhat így az ember
nyugodtan tőletek,*

*Nem baj, hiszen tudom én azt:
jön még kutyára dér!
Eltűntök a süllyesztőben:
a sors keze elér!*

Suhl, 1997. december 8.

*„Vagy igaz világ lesz,
Vagy nem lesz itt semmi”*

Ady

Elégedetlenség verse

*Nekik persze jutott,
a többinek meg nem;
Ezért láthatólag
boldognak kell lennem.*

*Maradok lázadó,
elvetem a koncot;
Magam útját járom,
sorsomul ez jutott.*

*Felemelem szómat,
aki fárad — azért;
Aki mindig adott,
és még sohasem kért.*

*Ebben az országban
takarók a szavak,
Duna mellett ülve
hosszan hablatyolnak.*

*Jó volna a nemzet
harsogni — nem félve,
És az igen igent
jelentene végre!*

Égeraracs, 2005. június 11.

*„Ha szorgosan szedeget,
vak tyúk is talál szemet”
népi bölcsesség*

***Elevenbe vág**
(választások után)*

*Az elevenbe belevág
a fogas kérdés, amely rág:
Néhol miért szűk, máshol tág,
s szemesnek miért áll a világ?*

Égeraracs, 2002. április 22.

*A Föld tengelyének precessziós
mozgása miatt most vagyunk
a sötét mélyponton*

Elindultunk felfelé ?

*A fényből – 'melyet hoztam,
s amelyet híven őrzök –
Remélem, hogy adhatok
valamicskét, gyerkőcök!*

*Hiú a kor embere,
ilyen lesz most e világ.
Nem szédelgő: nem csal meg,
magát csalja a svihák,*

*Nemtudomka utazik,
sötét még a tartomány.
Nem is tér onnan vissza,
mert megáll a tudomány.*

*Üresség van mindenütt,
túlontúl is sok talán.
Senki sem lop villámot,
elborzaszt e fényhiány.*

*Ez a kezdet egyben vég,
'mely túlmutat az éjszakán;
Hisz' a hajnal már hasad,
talán kissé lassacskán.*

Kispest, 2001. december 27.

*A sasok egyszer szeretnek, s
utána hűségesek egymáshoz*

Ember maradsz

*Elkorcsosult fiaink egyrésze,
Piaci látvány lett a fürtelem.
Felforgatták a természet rendjét,
Undorra fajult gyönyör mit terem?*

*A vénség ocsmány, rút szenvedélye
Megrontá az ifjú szűz hadat.
'Ki indulatot győz s lelke szeret,
Ellentáll, mert erős az akarat.*

*Erényes borzalom, ha összefog
Elfecsérelt lét', hatni is tud rá:
Alantas ösztönt legyőzve már
Átalakul hasznos alkotássá.*

Égeraracs, 2003. július 26.

*Dallal a költészet is más
és ösztönös a hallgatás*

Épít a csönd...

*Pénztől sarkantyúzott a világ,
divat alakítja az ízlést;
A szépség ellen támad a kedv,
és ha nem tetszik, akkor ne nézd!*

*Az élet sodor felgyorsultan,
a gondolkozónak nincs helye;
Hadarni kell, dadogni, ööözni,
s tehetünk valamit ellene?*

*Elszoktunk a csöndtől mindnyájan,
a jelen fél a némaságtól;
Ezért is használ közhelyeket,
és teszi ezt megfontolásból.*

*Pedig szükség van a csöndre is,
abban kel ki az elvetett szó;
Értelmet kap sok-sok jelentés,
művészet ez is, 'mely gyógyító.*

*Szavak kötnek a szülőföldről,
a csönddel képeznek egységet;
A hagyományok lelket óvnak,
és mély értelmük megvált téged.*

Égeraracs, 2000. szeptember 8.

*E faj sokat tesz, minden téren,
a beolvadás érdekében*

Ezredévek óta tapad
(az évezred németes)

*Van egy faj – a többi között – , ahol
töröttek a gének,
A vegyesházasságukból – így – az
utódok nem épek,*

Égeraracs, 2003. június 20.

Magyarázat

<i>homozigóta egyén</i>	– két jól működő gén találkozására
<i>heterozigóta egyén</i>	– az egyik gén betegséget hordoz
<i>öröklődő betegség</i>	– két kóros gén találkozásánál

Fehéren – feketén

*'Ki lélekben fekete,
az nem lehet fehér,
Mert görbe utakon jár:
az igazról letér.*

*Van, 'ki olyan fekete,
csak a szeme fehér,
De benne is pirosan
éppúgy buzog a vér.*

*A holló is fekete,
a galamb meg fehér.
Mint jelkép egymás mellett
egy papíron elfér.*

*Nyáron lehetsz fekete,
télen pedig fehér,
De ez a szín csak külső,
fő: a lelked mit ér?*

*Nálunk a gyász fekete,
keleten még fehér,
Ám a sors nem válogat,
és akit hív: megtér.*

*Miért van hát fekete,
és miért van fehér?
És a végzett munkáért
miért különb a bér?*

*'Mikor pedig fekete,
'ki egyúttal fehér,
– Bár számára más az út –
ugyanoda elér.*

*'Kinek haja fekete,
attól lehet fehér:
Elmegy és befesteti,
vagy megcsípi a dér.*

Kispest, 1996. december 6.

„Zajgott, mint a tavaszi
széltől fölkapart tenger”

Deledda Grácia

Feloldás

*Süvölt, riog zordan a szél:
– értetlenek az emberek,
Tompá zúgással így mesél:
– szívük helyén fekete kő lehet.*

*Dübörögve szakad a gát,
iszonyúan nagy bútor görgöt.
Morajlással rázza a mót
a fekete bűnnel teli tömeg.*

*Tépázza a házfalakat
hatalmassá vált gyűlölet.
Dörömböl is, ahogy' halad,
szerencsés az, 'ki meg sem született.*

*Óriási erővel küzd,
ellene tenni mit lehet?
Majd, ha felszáll a fehér füst:
a szeretet oltja a lelkeket.*

Égeraracs, 1998. augusztus 6.

*A magyarság tudása
csillagként sugárzik*

Felvirrad ?

*Csillagunk halványul
a keleti égen,
A Nyugat még sötét:
így megy ez már régen.
Lassan hajnalodik,
az új korszak hírt ad.
Azt remélem hazám:
neked is felvirrad!*

Égeraracsa, 1997. augusztus 1.

„Hülyék véleménye irányítja a legfontosabb
és legjelentéktelenebb dolgokat egyaránt”

D. R. Erasmus

Fény után kiáltok...

*Kusza most a gondolatom,
Keveredik benne minden;
Felburjánzik, és csak hagyom,
Hadd tűnjék el a semmiben!*

*Magasan jár fent az égen,
'Hol sisteregve nap kering;
Majd a földön, a sötétben,
Szakadékban, mélyen, megint.*

*Szemünk előtt kék-vörös pánt,
Tisztán látni így nem lehet;
Ránkfonódott, sárba leránt
A hazugság és betemet.*

*Körös-körül nem látni mást,
Csak színfalat mélység felett;
Itt az áldás átokká vált,
És nem érzek most örömet.*

*Tömegeket sért meg a bűn,
'Mely habzsolja az életet;
Azt kiáltom: „Fény kell nekünk!
Túlságosan sötét az est.”*

Égeraracs, 1997. szeptember 7.

*Az utakon nem látni még,
hol a kezdet és hol a vég*

Filozófikus vers

*Nehéz a járás, mély a sár,
csúszósak a kövek,
Körben homály, leszállt a köd,
nem látszik a cövek,*

*Felázott talajon lépni
a láb így kénytelen.
Íjesztő jelek tetőznek;
bénító félelelem.*

*Moccanatlan nyugalom, csak
a szellem tevékeny,
Fokozatosan közelít
a siker – keményen.*

Égeraracsa, 1998. október 23.

Fohász a Boldogasszonyhoz

Sorvad már népünk, maroknyi magyarság,
elfogyunk lassan, mint a gyertyaszál;
minden magyarázat: esztelen badarság,
bárki mit mond, magadra maradtál.
Nincs senki, aki vezetne tégedet
keresztútnál, hogy utat mutasson,
nincs senki, aki megfogná kezedet
a sötétbe vezető utakon.
Ígérek sokan neked segítséget,
„könnyű nekik tanácsot adni itt, ”
majd füstté válik akkor az ígéret,
ha tenni kell éretted valamit.
Tudás népe! Szép szavaknak ne higgy!
lásd be: sorsod csak saját érdeked;
„Magyarok Nagyasszonya, segíts! Segíts!
kérlek, hazám nevében tégedet.”

Országunkat, 'melyet ezer év során
sokszor kifosztottak idegenek,
első királyunk, a keresztény István,
ajánlotta oltalmadba neked.
Régen eljöttünk már az őshazából,
őseink nyomán járva az utat,
nincs többé helyünk e világon máshol,
miénk ez a föld és az is marad.
Árpád vezérünk, 'kit pajzsra emelve
választott hét fejedelmi személy,
– a vereckei szoroson vezetve –
hozott haza, hogy rokonokkal élj.
Mást mondtak nekünk az esetről eddig
becsapva az itt élő népeket;
„Magyarok Nagyasszonya, segíts! Segíts!
kérlek, hazám nevében tégedet.”

Árpád-ház uralma nem tartott soká,
idegen ült nyakunkra és nevel;
eltűnt földünkéről az igazságosság:
takarja most is fekete lepel.
A népünket mindig félrevezették,
más érdekeket tartva szem előtt;
kihalt vezetőinkből az emberség,
s másnak virágzik már a legelőnk.
Lehetne pedig másképp is a forma,
a választás csak rajtunk áll – talán – ,
jó volna, ha mindenki gondolkodna
előre! nem csak szavazás után.
Így érdemtelenül dús asztalt terít
sok áruló feledve érdemed;
„Magyarok Nagyasszonya, segíts! Segíts!
Kérlek, hazám nevében tégedet. ”

Eljön az idő: felelni kell! – hiszem,
a rejtett bűn napvilágra kerül;
ki kell mondani végre a szót: igen,
és vállalni a tettet – emberül.
Ehhez kellene igaz hazafiak
és nem sunyin meghúzóódó férgek,
de azok sem, akik maradiak,
s akkor hazám, minden újra éled.
De ki mutatja meg ősi múltadat,
s ki mondja meg, hogy ki a hazafi?
hol az az ember, aki ezt vállalja,
hol van hát? Jöjjön végre valaki!
Ki az, 'ki a múltból mindent kiderít,
és visszaadja dicső fényedet?
„Magyarok Nagyasszonya, segíts! Segíts!
Kérlek, hazám nevében tégedet. ”

Hidd el! a Nyugat nem sokat tud rólunk,
azt is elferdítették valakik;
mondják, hogy most Európába tartunk,
de hisz' ott voltunk 45 tavaszig!
Az elmúlt időszak nagy rombolást végzett
az itt élő emberek lelkében,
és nem törtek szét még annyira népet,
mint a magyart, majd hogy nem egészen.
Lehet tudásunkat irigylik tőlünk,
'mellyel másoknak segítünk mindig,
vagy a hagyományt, 'melyet jól megőrizzünk
zivataros időkben is, végig.
Hagyományunkra, mint kincsre úgy tekints!
az egyetlen, 'mely a tiéd lehet;
„Magyarok Nagyasszonya, segíts! Segíts!
kérlek, hazám nevében tégedet. ”

Sorvad már népünk, maroknyi magyarság,
elfogyunk lassan, mint a gyertyaszál;
minden magyarázat: esztelen badarság,
bárki mit mond, magadra maradtál.
Sötétben járod végig az utadat,
itt is, ott is csak egy-egy mécses ég;
hosszú még az út, nagyobb a feladat,
s kevesen vagyunk, vagy tán tévednék?
Csak ki kellene nyújtanom kezemet,
'melyet eddig imára kulcsoltam,
és találkozni valahol veletek,
hogy világosan lássam: ki, hol van?
„Ahhhoz kérek erőt – nehogy elveszíts! – ,
hogy írhasam népemnek versemet;
Magyarok Nagyasszonya, segíts! Segíts!
kérlek, hazám nevében tégedet. ”

Kispest, 1995. szeptember 19.

„A szolgálattelkűek teremtik
a zsarnokot maguknak”
Brontë Sarolta

Gondolat, amely felébresztett

*Fehér here, vörös here,
Most van mindnek nagy sikere.*

*Tele velük a fű köze,
Araszolgat hálót szőve.*

*Mindig van az ajkán nektár,
Mikor jön a perzselő nyár.*

*Dongók, méhek és a hangyák
Ezért az tán látogatják.*

*Nem járható mezitlábbal
A selymes fű így ezáltal.*

*Méheknél is él a here,
Csak párzásakor van szerepe.*

*Türelemmel várnak addig,
És utána mind megölik.*

*Nem tudom, más hogy' van vele,
Túlontúl sok már a here!*

Égeraracs, 2002. május 13.

*„Az egyszerű nép, amely tudja
mit akar, sohasem törődött
azzal, hogy gondolkodjék”*

Linklater Erik

Gondolkodjál, magyar !

*Büszke vagyok nemzetemre,
De felhőtlenül nem tehetem:
Gondolkojjam más helyett, és
Gondolkodjék más helyettem?*

*Ésszel él a magyar ember,
Hogy ez így van nem véletlen.
Ezért nevünk a világban:
Tudás népe – az életben.*

*Látni is kell, nemcsak nézni,
Ne gátoljon a kényelem.
Büszke magyar, használd fejed:
Gondolkodjál, ha kérhetem!*

Égeraracsa, 1998. július 5.

Attól, hogy elviseljük, még fájhat

Gúzsba kötve

*Mindenki csak beszél,
beszél, de nem figyel.
Beszélhetnék végre,
végre valakivel?*

*Magamba roskadva
ingoványon járok,
Leküzdhetők a nagy,
magyar szorongások?*

*Nyűglődik mindenki,
csináljunk hát rendet!
Mert nekünk kell élnünk
velünk, egymás mellett.*

Égeraracs, 2002. június 15.

*Az élet lényege:
boldogítani és úgy boldogulni*

Há e hazában élsz

*Nem az a fontos, honnan jössz, barátom,
és kik az ősök, milyen az eredet,
Származáson túl fontosnak találom:
mire teszed fel valóban lelkedet.*

*Há itt élsz köztünk, tőled is elvárom,
gondolkozz' magyarul: búzáunkat eszed,
Segíts jó szívvel ezen az országon,
légy hű fia, és nyújtsd ki felé kezéd!*

*Ilyet nem találsz – de nem is sajnálom – ,
amit Magyarország adhat teneked,
Becsüld meg magadat, neked ajánlom,
segítsd a másikat és a nemzetet!*

*Tudod, mi folyik szerte a világon:
embertelen küzdés, ádáz gyűlölet,
A mocskok, a szenny átfolyik határon,
ne engedd házádba, bárhogyan követ!*

*Isten, haza, család: egység e három,
erre vagyok büszke együtt veletek,
Összetett kézzel a sorsomat áldom,
mert megadta azt, hogy magyar lehetek.*

Kispest, 1996. február 13.

A jogos önvédelem sohasem reménytelen

Ha rám hallgatsz

(velőské)

Sodor már az ár magával.

Szembezállni felesleges:

erőszakos, ez is rávall.

Tanácsolom, bár nem félek,

– Bárkinek, 'ki helyet keres –

csendesebbek a víz-szélek,

Kispest, 1997. január 18.

„Szenny és rondaság mellett
ne keresd az erényt!”

B. Rumford

Hagyjam, ne hagyjam !

*Feledésbe ment a szépség,
Helyére most a rút került.
'Ki most bírál, az a népség,
Nem ért hozzá, ez kiderült.*

*Irányzatok, áramlatok
Vesznek körül szüntelenül.
Szépet köztük alig látok,
Legtöbbjükön förtelem ül.*

*Mit képvisel ez a korszak,
'Mely burjánzik szabadon?
Ízléstelenek és torzak
Az alkotások – mondhatom.*

*Tudom is, hogy mi hiányzik;
Jó ízlés és jó tanító,
Hogy kimondja, ami látszik;
Hamis és nem tanítható!*

*Szükség van az újra, persze,
Másképp hagynám az egészet.
De kinek van ahhoz mersze,
Hogy elűzze a sötétet?*

Sufl, 1997. november 11.

*A homálynak kisebb helyre van
szüksége, mint a kődnek*

Halkul a dal

*Rég hangosan szólt az ének
Arról, hogy ki szolgálélek?
Sok-sok minden most is zavar:
Az, hogy tunya lett a magyar.*

*Égi vetés földi fattya,
Csak a másást, azt ihatja.
Borzalmas ezt mind átélnem:
Hazug mese kínkeservem.*

*A sok kalász másnak érik,
Lélek hajlik nem csak térdig.
A világ most véleményt vált:
Naponta mond mást – s ha kell – mást.*

*Fogy a napfény, halkul a szó,
Más az igaz, más a való.
A sötétség eljött újra:
Nagy harmat szállt le a húrra.*

Égeraracs, 2001. május 19.

*Mosolygós színt, zengő sóhajt,
ez az, 'melyet szívem óhajt*

Harsány helyett

*Uram, nézd a színeket!
Túlságosan elvadultak,
Másra vágyunk – hej! – nagyon:
Olyan színre, 'mely fáratag.*

*Mázként mind felhasználták,
Sárga, kék és vörös minden.
Válts meg ettől, újat adj:
Keverj már és fess te, Isten!*

Égeraracs, 2003. szeptember 19.

Magyarázat

*fáradt színek – a színeknek halvány,
finom árnyalata*

*Oly' kellemetlen a vérszívó szúnyog,
mint az érdekből lett politikusok*

Hasonlatos

Borongós a hangulatom:

A szúnyogot hajkurászom.

Megcsapolt a fránya jószág,

„Élősködő ő is” – mondják,

Égeraracs, 2003. június 10.

Hazánkért

*Dombok szelíd
hajlatában
Meg-megálltam
mostanában.*

*Esti csöndben
halk morajlás,
Lehet vihar
vagy talán más.*

*Ez a haza
a mi hazánk,
'Hol sötétség
borul ma ránk,*

*Meg-megálltam,
eltűnődtem,
És a földdel
összenöttem.*

*Magyar vidék,
derűs lankák;
Jól rejtik az
ősök hantját.*

*Válassz magyar:
ezt akarod,
Ezért harcolt
erős karod?*

*Mely úton jársz,
jól felméred,
És a sorssal
hogyan végzed?*

*Ébredj, népem,
gyűjts világot,
Változtasd meg
e világot!*

Égeraracsa, 1997. április 3.

*A hazugság útja többféle lehet,
az érnék nélküli igazságé csak egy*

Hazugságok országa

*Hazugságok országa ez,
hónak indul és eső lesz.
Semmi igaz, semmi való,
mint Trójába betolt faló.
Keresgélés, ráfogások,
ki a hibás? hol az átok?
A hazugság megül, belep,
mint a rozsda, ha engeded.
Duna vizén mi úszik már? :
alul-felül sötét hínár.
Vizen hajó így nem mehet,
a sötétség hová vezet?*

Kispest, 1996. december 22.

*„Az értetlenség válik apránként
úrrá az emberek fölött”*

Tömörkény

Híány

*Állapotunk nehezül, egyre lehetetlenül,
és emiatt maradunk kielégítetlenül.*

Égeraracs, 1997. június 17.

*„A hazug igazat mond, ha
hazugnak mondja magát”
Köznapi közhely*

Hol a mérték?

*‘Ki folyton-folyvást változik,
az olyan, mint a hold:
Amit tegnap mondott, mára
már érvénytelen volt.*

*Hogyan lehet kiismerni
ilyen emberfiát?
Reménytelen dolog, mintha
holdra szabnánk ruhát.*

Kispest, 2002. március 13.

*„A satíra olyasféle tükör, melyben
tulajdonosi rendszerint mindenkinek az
ábrázatát felismerik, csak a magukét nem”
Swift Jónás*

Honfibú

*Honszerető az, 'ki teremt,
alkot is és többrevágó;
Am, 'ki herdál, dőzsöl, sikkaszt,
annak neve: honprédáló.*

Kispest, 2001. március 3.

„Elöttem van észak,
hátam mögött dél,
balra a nap nyugszik,
jobbra pedig kél”
népi mondóka

Ítélet

*Mit nekem észak,
dél felé megyek,
'Hol felolvadnak
a zord jéghegyek,*

*Mocsarak fölé
hajol ott a nap,
Olvadt aranya
langy és bávatag.*

*Vihar szánt bécet,
tűr a föld némán.
A lét szótlanul
ül árok partján.*

*Sikolt a szél is
a csend erdőben,
Hangja elcsuklik,
dala erőtlen.*

*De még változhat,
változhat mára:
A sors kezében
fordul a fáklya.*

Égeraracs, 1998. június 13.

„Hibákat elkövethet az ember, ha
úgy akarja, csak fel ne építse őket”
J. W. Goethe

Ízlésformálás

A díszítő ösztön túltengő lehet,
ha felismeri az alkotója,
hogy a múltól, melyet épp befejezett,
a két kezét karba nem fonhatja.
Ekkor jelennek meg az „élők” között
úgynevezett állandó elemek,
a kezelésük távolról sem kötött:
növényeket felváltják a díszek,
Használt fénycsövek és gumiabroncsok
veszik körül csakhamar az embert,
színes üvegek, kiürült dobozok,
és gyorsan megtelik velük egy kert.
Ha mozgásunkat lehetetlenítjük,
úgy nem jutunk sohasem előbbre,
az sem megoldás – és jobb, ha elhisszük –,
hogy törpéket teszünk a tetőre.

A sűrítés nem jelent kicsinyítést
úgy, ha a fölösleget hagyjuk el,
a jó megoldás, amelyet így ígért,
hogy lényeges az, amit kiemel.
A tipegő oly védelme a kertnek,
mint házban a szőnyegvédő szőnyeg,
'melyre még nyílont is helyeznek,
s végül le kell venni a cipődet.
Az emberi test és mozgás a lépték,
'mely megfelelő mértéket kíván,
senki sem kéri azt, hogy tipegtesék
világ csúfjára apró lapocskán.
Ha mozgásunkat lehetetlenítjük,
úgy nem jutunk sohasem előbbre,
az sem megoldás – és jobb, ha elhisszük –,
hogy törpéket teszünk a tetőre.

A kertet kilátás köti a tájba,
ahogy szálakkal pók a pókhálót,
a kölcsönvett táj szépségét kínálja,
és leköti az őszinte csodálót.
A természeti tér: fák és a bokrok
a tájat így hozzák a kertbe,
a mesterséges díszek és virágok
a szépséget kizárják eleve.
A kicsinyes díszek fojtók, fullasztók,
'míg a nyitott tér szabadságot ad,
távoli szépségre nyílnak meg az ajtók
és ez az, amely nyugtatólag hat.
Ha mozgásunkat lehetetlenítjük,
úgy nem jutunk sohasse előbbre,
az sem megoldás – és jobb, ha elhisszük –,
hogy törpéket teszünk a tetőre.

Még boldog volt az, aki nem ismerte
mennydörgés elfajzott unokáját:
a fűnyíró gépet, 'mely világszerte
bűzfelhővel okoz agyrázkódást.
Nem is olyan régen csendben érték el
a szemet, lelket gyönyörködtető
rövid pázsitot, nem zajongó géppel,
és hangtalan juhoké a jövő.
Forduljunk újra kaszához, sarlóhoz
legalább is a magánkertekben,
a köztereken úgy is gondot okoz
a díszítés ápolási szinten.
Ha mozgásunkat lehetetlenítjük,
úgy nem jutunk sohasse előbbre,
az sem megoldás – és jobb, ha elhisszük –,
hogy törpéket teszünk a tetőre.

*Akármerre járunk szerte hazánkban,
találkozunk kerítéscsodákkal,
ezek nem voltak ámítók korábban
túlcsorduló érzelmvilággal.
A hivalkodó egymáson túltevés
nem éppen a vendégmarasztaló,
a befektetett összeg nem is kevés,
s a szemlélő elkápráztatható.
Sok a kerítés ma még az országban
jelképesen és valóságban is,
holott a fejlődés legfőbb vívmánya:
határtalanság, amely nem hamis.
Ha mozgásunkat lehetetlenítjük,
úgy nem jutunk sohase előbbre,
az sem megoldás – és jobb, ha elhisszük – ,
hogy törpéket teszünk a tetőre.*

*A dísz bőkezűnek mutatja magát,
holott fukarság fattyúhajtása,
„jó lesz a kertbe...”, ha céltalanná vált,
régii helyén így lesz maradása.
A kertben uralkodják a vidámság
oda nem illő kacatok nélkül,
mulandók ugyan a kertii cicomák,
örök az ízléstelenség végül.
A gyermekkor meg nem hosszabbítható,
ha elveszett, visszahozhatatlan,
a túléltség komikuma a való,
'mely tragikus, megbocsáthatatlan.
Ha mozgásunkat lehetetlenítjük,
úgy nem jutunk sohase előbbre,
az sem megoldás – és jobb, ha elhisszük – ,
hogy törpéket teszünk a tetőre.*

Égeraracsa, 1996. augusztus 20.

*„Többet ér egy kérdezem,
mint száz meg száz keresem”
népi mondóka*

Jól választottál ?

*Akkor lesz jó dolog ezen a világon,
ha a boldogságra rátalálsz, barátom.
A hozzávezető út látszik is, nem is,
választásodon áll vagy bukik ez mégis.
Ha kérdezősködsz, akkor majd megleled,
mert „száján az ember messzire elmehet” .*

Égeraracs, 2002. október 21.

„Most nagy szükség volna irgalomra,
s ez itt épp az irgalom hazája”

Andersen Jani Krisztián

Jónak – jót

*Köröttünk tocsog
szenny és a mocsok,
Piszkol a világ,
azt keni terád.*

*Lehet több ennél?
Hiába mennél,
Hiába aggaszt:
helyedre ragaszt.*

*Kereshetsz bármit,
kérhetsz akárkit,
Bárhová nézesz,
bármit intézesz.*

*Hiába morogsz,
egyhelyben topogsz.
Nem viszed többre,
nem jutsz előbbre.*

*Változzék bármi,
jöhet akárki.
Fék nincs, csak kormány,
s nézesz mogorván.*

*Jobb volna menni:
jónak – jót tenni,
Tisztán, jól élni,
s jobbat remélni!*

Suhl, 1997. október 14.

„Azt mondom: veszítsen az is a ki nyerhet,
Mert ebnek kívánok ilyen győzedelmet”

Tompa

Kacagjunk rajtuk!

*Mindig csak küzdeni,
küzdeni szüntelen;
Miért harcol a magyar
saját maga ellen?*

*Miért nem tud harcában
összefogni végre?
Ez a megosztottság
nem vezet a fényre.*

*Testvér testvér ellen
vajon miért lázad?
Ki lapul emögött?
erkölcs nem... , gyalázat!*

*Az orrunknál fogva
vezetni akarnak,
És mint férgek vallják
magukat magyarnak.*

*Ha a nevetés öl,
akkor kacagni kell;
Büntessük meg őket
harsány nevetéssel!*

Kispest, 2004. március 30.

„József napkor fú' a szél,
még hetekig tart a tél”
paraszti regula

Kártevőink

*A mogyoró gyökerein
növény él, 'mely látható;
Mogyoró a gazdanövény,
élősdí a vicsorgó.*

*Nálunk is már túl sok lett a
kéretlen ingyenélő;
Ezért senyved féltett hazánk,
s bármit hozhat a jövő.*

Égeraracs, 2003. május 29.

Magyarázat

vicsorgó — *Lathraea squamaria*

*„Nem hallok, nem látok;
Keresek világot”*

Arany

Kedvetlenség

*Ez a korszak félrelépett,
Sötétben jár és eltévedt.
Megérdemli, amit kapott,
Ritkán láthat így jó napot.*

*Homályosul szeme fénye,
Mivel hályog hull szemére.
Tapogat majd, mint a vakok,
Vezetője nem én vagyok.*

*Érzése nincs, mert felváltja:
A rideg ész józansága.
Irtózik is önmagától,
Elege van a világból.*

Égeraracsa, 1996. november 3.

*Feleslegesen ül valaki a Házban,
ha gondolatban hazán kívül van*

Képvisel ? – Ő ?!

*Van, 'ki szárnyal, van, 'ki mászik,
Ez utóbbin meg is látszik,
Nincs tudása, sem ötlete:
Gondolkozzék más helyette!*

*Gerince sincs. Minek neki?
Hiszen hasznát úgysem veszi.
Hajbókol is 'mikor szolgál:
Pontosan úgy, mint egy lakáj.*

*Egyedül csak szavakban nagy,
Gátlástalan, szóhoz sem hagy.
Sötét lelkén nem láthatsz át:
Jól leplezi felvett mázát.*

*Hogy a színe milyen lehet?
Kaméleon példát vehet:
Váltogatja nyakra-főre:
'Melyet elvár jötevője.*

*Addig nincs is nagy baj vele,
'Míg semmibe nem szól bele.
Ott romlik meg a jó hitel:
Ha téged is ő képvisel.*

Égeraracs, 1997. június 11.

„Az elfelejtésnek és a nemtudásnak
egy a fizetése”

régi mondás

Kérdezem – elmondom

*Elmondom
a szélnek;
az emberek félnek,
Kérdezem:
az érvek
kinek mit ígérnek?*

*Elmondom,
ha kérnek;
foga van a télnek,
Kérdezem:
a tények
lehet elenyésznek?*

*Elmondom
a kések;
szépek egy sebésznek,
Kérdezem:
a sérvek
halálig kísérnek?*

*Elmondom
– úgy éljék! – :
több a bűn, a vétek,
Kérdezem:
ha égnek,
megtisztul sok lélek?*

*Elmondom,
hogy rémek;
közöttünk is élnek,
Kérdezem:
a férgek
kik számára szépek?*

*Elmondom,
ha mérnek;
meglátom, mit érek,
Kérdezem:
mit érnek
az elszalasztott évek?*

*Elmondom,
nem félek;
a verseim élnek,
Kérdezem:
a népek
mi után ítélnék?*

Égeraracs, 2000. október 7.

„Ó, miért csak engem sújt az átok,
És behunyt szemmel miért nem látok?”
Zágon István

Keselyűk körében

*Sötétben várok,
bár hív a tetem,
szemmel tartanak,
még nem tehetem...*

*Tetemre hívni
szívesen mennék,
lázban lüktetne
szív és halánték.*

*Fekete napok,
fekete hetek,
körülottem gyász
hidege lebeg.*

*Elég volt abból,
hogy csak a múltam
árnya vesz körül
elkomorultan.*

*Szívemből a dal,
bár halkán, még szól,
sok süket társam
kőnc körül táncol.*

*Fény a reménység,
s örömet támaszt,
ez vet véget a
szomorúságnak.*

Égeraracs, 2004. július 6.

*Nyelvünk alapszókinccse több, mint
4000 éves, de nem kell fényesíteni*

Kettős igeragozás

*Piszmog az Akadémia:
A köznyelvvel csak babrálnak,
Lassan cammog kormányzatunk,
Múltunk lappang. Mire várnak?*

*Nem lobog a lelkesedés,
Alamuszi lett a szellem;
Ily' pipogya emberekkel
Mamlasszá kell így hát lennem?*

*Fájdalom lett ez az ország,
Vad visongás helyett a csend;
Az értelem jajveszékél,
Pedig a múlt nekünk üzent.*

*Eljön még a hajnal – fénnyel?
Maradt itt ép, ami egész,
Vagy, ami tört: összerogyott?
S megáll minden, főleg az ész.*

*Van még kettős ragozásunk,
Sajnos már csak egy része él;
A cselekvőt s a szenvedőt
Köti össze ez a kötél.*

*Tömörít az anyanyelvünk,
Ilyet máshol nem találunk;
Két személy közt – személyraggal –
Fejezi ki: – kérlek, várlak!*

Égeraracsa, 2000. augusztus 3.

*Szent Mihálykor keleti szél
igen kemény telet ígér”
paraszti regula*

Ki igazít el ?!

*Ülök az ablaknál, nyitott szemmel nézem
sürgős üzenetét a koránjött ősznek,
Születés – elmúlás nagy végtelenjében
a színes levelek egymás után jönnek.*

*Gomolygó felhőket hajtja, úzi a szél,
a nap szégyenlősen elbújik mögédük,
Fogvacogtató, ha nyirkosság útrakél,
az esőt a saját bőrünkön érezzük.*

*Csapkod már az eső s ákombákomokat
rajzol az átlátszó ablaküvegre.
Patakocskái egyenesen ráfolynak
az idő arcára és a kövezetre.*

*Az üvegen túl már elvesznek a formák,
az idő megpróbál időtlenné válni.
Így válik az anyag is anyagtalanná,
ezért is szükséges: megtanulni látni.*

*Másképpen hogy látnánk meg a helyes irányt
ebben az aláhulló nagy sötétségben?
Ki az, 'ki ebből a süppedékből kiránt
s eligazít a homályos útvesztőben?*

Egeraracs, 1995. augusztus 28.

„A csodálat a legtöbb,
amelyet ember elérhet”
J. W. Goethe

Ki tudja, tán elérem

*Mozdulatlan lett a mozgás,
Ködbeveszve fagyott a táj;
Bánat alatt halk a sírás,
Dermesztő az, ahogy' ma fáj.*

*Tétlen tenyér, feldúlt fészek,
A szögön lóg most a kasza;
És a mag? A mag az élet,
Majd csak eljön a tavasza.*

*Folyó siklik a jég alatt,
Korcsolyázik rajta a hó;
Öröm hangja most elakadt,
Ki tudja, hogy mi várható!*

*Örül mint szű, szebbet óhajt,
Szitál, szitál, gondolatom;
Fagerendák adnak sóhajt
Helyettem is, ha álmodom.*

*Nagy, nyugtalan érzés hat át,
Mint telihold idejében:
A boldogság kék madarát,
A homályban, tán elérem.*

Kispest, 1997. január 17.

*Engem nem érhet vád,
ha szól a békaszerenád*

Kiadós kuruttyolás

*Rámszakad az ég
hirtelen – sitty-sutty,
S a beállt csendben
szól a kutykurutty.*

*„Tedd ezt is, azt is,
emígy meg amúgy!”
Egész életemben
hangzik kutykurutty.*

*Ébredj fel, ember,
állj talpra – zitty-zutty!
Bármily' zsongító
ez a kutykurutty.*

*Megtettél mindent,
de mindent, hogy tudj?
Különben marad
csak a kutykurutty.*

*Béka szinten élsz
ma is ugyanúgy,
Mert csak sötétben
zenghet kutykurutty.*

Égeraracs, 2005. május 18.

Kibontakozhatatlanul

*Egy esetben szembenézek
rosszal, sőt a legrosszabbal,
Akkor, ha új látóhatárt
takar el egy hatalmas fal.*

*Amennyiben visszatérés,
maradiság lesz újra úr;
Nem vagyok rá kíváncsi sem,
bármennyire szemet is szúr.*

*Minek bontsam el a falat,
ha tudom, mi van mögötte;
Jó nekem a langyos fürdő,
'hol pancsolok kedvemre.*

Kispest, 2003. február 15.

*Volt már úgy, hogy a fegyver
is visszafelé sült el*

Kiderül majd

Társadalmunkban az értelmetlenség

és az értelem egyformán vét.

Lehetséges, hogy nem csak az utóbbi

veszítette el az értelmét?

Égeraracs, 2002. május 5.

*Az a miniszterelnök, aki a néptől
kér tanácsot, ha megszorul, nem
való arra, hogy kormányozzon*

Kinek a dolga ?

*Magyarországnak most olyan kormánya van,
amely tétován topogó: tanácstalan.*

Bécs, 2004. február 28.

„Olcsó legyen a kenyér,
A gabona áros;
Szöszön – boron mérje a
Tinót a mészáros.
Tücski-hajcski baromnak
Sokasuljon lába;
Boci járjon mezőre,
Gyermek iskolába.
Gyarápodjék a magyar
Számra, mint erőben;
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben!”
újévi köszöntő

Küszöbön

Elmúlt az év: vége,
Más lép a helyébe.
Üde szelek fújnak,
Köszönjük az újnak?
Hasad már ott – messze,
A köd oszlik egyre.
Mit hoz majd a holnap?
Nemzetem is jót kap,
Fénynek leszünk hona,
S ragyog a korona?

Kispest, 2001. december 31.

*Őrizd a fényt nagyon,
nehogy kibukkanjon!*

Lázadóvá váltam

*Korán kelő ember elhagyja az ágyat,
csak álomszuszék az, 'ki magára várat.
Mi nekünk a hasznos?
Változhat a sajnós?
Lehet-e célunkért új nótát szerezni,
vagy jobb volna tétlen, ernyedten heverni?*

*Lehet igaz hangba belekapaszkodni,
vagy valóság helyett kék homályt hazudni?
Ki tudja, mi a jó?
Mikor és mi való?
Lehet új daloknak a kaput kitérni,
vagy bambán bámulni s álmatagon várni?*

*Lelkiismeret rág, holtta vált a szépség,
kemény az igaz út, puha gond a vétség.
Kire van szükségem?
Mihéz van hiúságem?
Szent titok teljesült: várnak még hangjegyek,
lázadóvá váltam, másképp énekelek.*

Égeraracsa, 1997. szeptember 1.

„Két lúd, egy liba,
itt biz nincs hiba”
népi mondóka

Lejár a kölcsön napja

*Süpped a hó, varjú károg,
Jómagam meg sárban járok,
Sárban járok, botorkálok,
Fölöttem meg varjú károg.*

*Mindenki sír. Sírok én is,
Sír a föld és sír az ég is.
Lesz ez másképp, lesz ez mégis,
Ha hiszi más, hiszem én is.*

*Lejár majd a kölcsön napja,
Aki adott, visszakapja,
Amit kapott, visszaadja,
Hisz' lejár a kölcsön napja.*

Égeraracsa, 1997. június 23.

*A sors olyan, mint a kocka:
vagy hatot, vagy vakot vet*

Lentről

*Páholyokban dől el minden
színházban és életben.*

*De én e nagy színdarabot
csak zsölygéből nézhetem.*

Kipest, 1998. december 22.

*A Bizonyosság Temploma ledőlt, és
mégis, mégis tovább mozog a Föld*

Leomlott

*A dicső Templom leomlott,
és alakítatlan tömeggé vált a sárban;
Gögs tornya úgy dőlt el, ahogyan láttam,
eltemetve az Oszlopot.*

*Szánalom eltűnt, a lélek
undorral kevert gúnyt választott helyébe.
Büszke falazatát romként látva, végre –
fájdalom, de szégyent érzek.*

*Az az undorító féreg,
'ki a Hálót szőtte nem gondolva rátok,
Lezuhant a sötétségbe, és az átok
rá van sütvé, mint egy Bélyeg.*

*Mivel maga a Természet
sosem halhat meg, csak köntöse változik,
Ez így megy egészen távoli korokig,
'míg megértjük az Egészet.*

*Minden a Fény után kutat,
és a lehetőség kettős, ha jól tudom,
Mert vagy igaz, vagy sem, ezért válaszáton
az Értelem mutat utat.*

Égeraracs, 1996. november 26.

„Szél ellen nem lehet –
angyalszárnyal repülni”
Mark Twain

Magadra maradtál

*Leszek én, leszek én a fékezhetetlen:
felzaklatott vizek nagy szántóvetője,
Nem leszek, nem vagyok az emberek ellen:
sem a gyors haladás kék kerékkötője.*

*Sötétség és a fény kergetőznek bennem:
önmagammal vívom meg a párviadalt,
Nem lehet, nem szabad most gyengének lennem:
nedves párnák között nem hallani a dalt.*

*Megpróbálok végre felszínen maradni:
szembenézni folyton tornyosuló árral,
A fagyos életben melegséget adni:
örökké vált hittel, gyermeki, nagy vággal.*

*Glóriás gonoszok gyertyákat gyújtanak:
a sötétség mélyen, titokban ünnepel,
Tomboló vad dühvel megyek a falaknak:
hulljon le, hulljon le végre már a lepel!*

*Hazug éjszaka jön, úgy mint testvérhúgod:
változtatva földet, változtatva tengert,
Kiszolgáltatottan, az is jó, ha tudod:
magadra maradtál a harcokban Ember.*

Égeraracs, 1997. szeptember 13.

Majd HOLNAP!

*Mennyi, mennyi panasz,
mindenütt ugyanaz.
Ám arra mi gondom:
nincs nekem jó dolgom?*

*Ad nekünk az élet
népbutító képet.
Csatorna az – tudom:
nincs nekem jó dolgom?*

*A sáskák csak falnak,
tenni nem akarnak.
Számát jártathatom:
nincs nekem jó dolgom?*

*Törődjem a mával,
mának sok bajával?
Csak HOLNAP – azt írom:
nincs nekem jó dolgom?*

*Másnap kezdem a mást,
meglátom az írást.
Látva – elnapolom:
nincs nekem jó dolgom?*

Égeraracs, 2001. július 16.

*Az igazságosság elv, 'mely
az igazságban érvényesül*

Meddig még ?

*Átok ült meg rajtunk
ezer éven át;
Hiába akartunk
s formáltuk a mát.*

*Örökség ez rajtunk
'mely visszaugat;
Nem bocsátja múltunk
a művelt Nyugat.*

*Addig ül ez rajtunk,
s követ majd tovább;
'Míg szégyeljük magunk
s Isten ostorát.*

Égeraracsa, 1999. július 17.

*„A zsarnokok nem halnak meg
természetes halállal”*

Lao-ce

Megfélemlített kor

*Amerikában is kell
a biztonsági szelep.
Állami segédlettel
az etetés egyre szebb.*

*Korábban az oroszok,
manapság meg a terror.
A nyomokat eltüntetni
a hálózat port kotor.*

*Nyomasztó a nagy teher,
'melyről tudjuk: másképp' van;
Az érdek nyilvánosan
megmagyarázhatatlan.*

Kispest, 2006. február 5.

„Nem az uralom szeretetére, hanem
a szeretet uralmára van szükség ”

Ismeretlen szerző

Mehet így ?

*A rajongás kihunyt,
a bálvány rombadőlt;
A hideg értelem
alatt nyög most a föld.*

*'Ki a lélekben hitt,
elpirul ostobán,
Szégyenkezve hallgat
és tovább somfordál.*

*A kék ég, 'mely tisztán
ragyogott felettem,
Szürkén és ólmosan
nehezül terhesen.*

*Mára szertefoszlott
az álmok világa,
Elűzi a való,
mint kigyulladt lámpa.*

*Mert a tudás győzött,
csodás az eredmény:
Mindenütt városok
szennye árad felém.*

*Hol van már a lélek
szűzi tisztasága?
Helyette vár salak
ég felé dobálva.*

*A cél az, amely eltűnt,
maradt nekünk az ok,
A kezdet és a vég
és nagy varázslatok.*

*Hétmérföldes csizma
vágta rajtunk ma át,
Célt nem pótolhat ok,
nem mehet így tovább!*

Budapest, 1997. február 26.

*Magad lehetsz és nagy,
ha tudod, hogy ki vagy*

Melyik az igazi ?

*Mire tanít az iskola?
Szép, magasztos elvekre,
amely nélkül igazodni
nem tudnánk az életben.*

*A fiatal nyitott, hívó,
az idős meg gyanakvó;
Elrejtí azt, amit gondol,
mint a valót a sok szó.*

*Mire tanít meg az élet?
Gyakorlati tettekre,
'mely nélkül az emberiség
az életben elveszne.*

*Tanítson az iskola is
saját, önös érdekét?
Erőszak és rámenősség
az alapelv nem lehet!*

*Mit is tegyünk? Minek higgyünk?
Annak, amit fülünk hall,
vagy amit csak szemmel látunk;
mert kétfelé vált a dal.*

*Gazemberség és hiazugság
jellemezi így ezt a kort,
amely álnok hitszegéssel
az erkölcsön ül most tort.*

*Gyakorlati lett a világ,
nem törekszik igaz'ra;
Az emberi értékeket
gyakran a pénz mozgatja.*

*Szó és a tett egybeforrhat,
majd csak lesz rá alkalom;
Magadban higgy, s vezéreljen
belülről a bizalom !*

Égeraracsa, 2000. szeptember 20.

*Nem beszélt, csak suttogott
az a sok-sok agymosott*

Mint hollófiú

*Nem vagyok a máé:
vagyok holnapoknak,
Mint oly' hollófiú,
'melyet folyton mosnak.*

*Nehéz lépteimet
megérzi a század,
Korra utal fejed,
a lelked meg lázad.*

*Húzzad, cigány, húzzad,
hemzsejjen a sötét!
Kocadalkörökből
van itt éppen elég.*

*Félrebeszél minden,
csáva itt, csáva ott.
Borzadály fut rajtam,
s valót, mást álmodott.*

Égeraracs, 2003. június 8.

*A világ megalkuvó, de
megalkuvás nélkül nincsen élet*

Mit szólna ?

*Képmutató lett a világ,
De főképpen az emberek,
Aki eddig szidta Istent:
Tömjénfüstben hentereg.*

*Hitehagyott lett a világ,
Ha volt neki egyáltalán.
Bibliából idéz, ha kell:
Csak nevetek e maskarán.*

*Újvallású lett a világ,
Mert érdeke úgy kívánja.
Vaj mit szólna? hogyha élne:
A magyarok Szent Istvánja.*

Égeraracs, 1997. június 24.

*A csigaházak nem változtatnak
a beléjük költözött rákon*

Mondom a magamét

*Ahogy levágom
ágait a loncnak,
úgy állom útját
terjedő loboncnak,*

*Nem hódolok be
mindenféle boncnak,
és ne nézzenek
engemet tanoncnak!*

*Lehet, egyszer majd,
odavetnek koncnak,
mert nem leszek jó
különként koloncnak,*

Égeraracs, 1996. november 9.

„Ha az ajtón ügynök lép be,
végy dorongot egyből kézbe!”
megszólaló jótanács

Napi szinten

*Elszürkült a politika,
belepte a borostyán,
Az országház épülete
méltó volt még hajdanán.*

*A sok léha felszólalót
mohón lepi be a gyom;
Békaszinten folyik a szó,
s a szavuk nem sokat nyom.*

*Tetején a szélkakas a
mindenkori példakép:
Amerről fúj, arra áll be,
így marad fent mindenképp’.*

*Be kellene már szegezni,
– Házon kívül már tudják –
Ne folyjon ki többé rajta
a sok álnok hazugság.*

*Óvják szélről a bentlétők
borzasztóan magukat,
Csak egymásba kapaszkodnak,
ott van meg a kapcsolat.*

*Ki kellene mégis tárni
ablakokat, kapukat!
Hogy a huzat kivihesse
’mi a múltból bent maradt.*

Kispest, 2005. december 19.

„Sok időm volt —
tehát röviden írtam”
Napoleon

Ne tedd!

*A hon mindenki számára
utolsó mentővár, biztos menedék,
Amennyiben kiárujuk,
hol él a következő nemzedék?*

Égeraracs, 2002. április 15.

„Minden veszni induló nemzetet azzal ver meg az
Isten, hogy mikor legnagyobb veszedelme
következik el rá, akkor egymás közt veszíti össze”

Jókai

Neki szól

(topog itt és topog ott a sok életrehívott)

*Jöjj el hozzánk,
Légy most velünk
Szükségünkben,
Nagy Istenünk!*

*A ma minket
Darabra vág,
Forj már egybe,
Jó magyarság!*

*Idő múlik
Sok beszéddel,
A tett marad,
Nem merészel...*

*Ha van vezér,
'Ki rátermett:
Vállalja a
Veszedelmet!*

*Félre ima,
Félre átok;
A hazánkat
Ne hagyjátok!*

*Szólnod kell csak,
S követ minden.
Adj hát neki
Erőt, Isten!*

Kispest, 2003. április 2.

*Átok fogan, s egyre ás,
uralkodik a Csalás*

Nem kilátástalan

*Itt a kényszer, itt van újra,
Nem tetszik ez énnekem.
Hiányzik az Úr áldása,
Sivár lett az életem.*

*Csörtet a zaj, csak a gond sír,
Élen jár egy fababa.
Újabb rémek, csúszómászók
Másznak elő naponta.*

*Lidérces a csalóka láng,
Homály tódul merészen.
Népbutító szelek hintik
Szembe a port a téren.*

*Véka alatt lappang a fény,
Azért mégis remélek;
Van hatásos rovarporunk,
S kiürthetők a férgek.*

*Mi kell a jó ellenszerhez?
Tudás, tájékozottság;
Becsületes összefogás,
És, hogy sokan akarják.*

Égeraracs, 2002. szeptember 24.

„Az emberek a mennyország elől is elszaladnak,
ha szuronyhegyen kínálgatják nekik”

Móra

Nem látta senki ?!

„Robbantottak fényes nappal,
Kiráboltak merev arccal”
– mondják, és én elhiszem,
de nem látta senki sem?

„Kocsit loptak fényes nappal,
Elütöttek merev arccal”
– mondják, és én elhiszem,
de nem látta senki sem?

Vak országban vak lett e nép,
Vakká tették, 'kik vezették;
de már azt én nem hiszem:
ezt ne látná senki sem!

Égeraracsa, 1997. június 2.

Nem leszek szörnyeteg !

*– Tisza, Tisza, szőke Tisza,
Miért zavaros vized habja?
– Hogyne volnék zavaros én,
'Mikor könnyek folynak belém.*

*Népem, kezét összetéve,
Segítségért kiált égre.
Nincs segítség, nem is várhat,
Így a Tisza könnytől árad.*

*Nincsen nyugvás, üres a föld,
A gazdája bánatba dőlt.
Butul a nép, kibén bízhat,
És a jövő mivel biztat?*

*Aki most él, földre bámul,
Hitét veszi ráadásul.
Gondolkodik: mi is legyen,
Jobb sorsot ő honnan vegyen?*

*Lehet balsors, lehet átok,
Környezetünk mást is ráncfog.
Szegény népem, múltad ne bánd,
S magadban győzd le a sárkányt!*

Égeraracs, 2001. október 15.

*„Némely ember lelkében ósvadon van, amelyben rengeteg
állat él: az örökké fecsegő szarka, a gőgös páva, a mérges
pulyka, a kényelmesség gólyája, a naplopás szárnyasegere,
a gyűlölködés vércséje, a csipkelődés szúnyogja, a szemtelenség
darazsa, a megszólás mátyásmadara, a rágalmazás döngkeselyűje,
a kellemetlenségek legye és az alattomoság poloskája.”*

Dr. Schmiedt Béla

Nevetséges figura

*A miniszterelnök úgy viselkedik,
mint egy kiöregedett playboy.
Egyfolytában erőt vesz rajta
a kergekór és a hatalmi téboly.*

Égeraracs, 2008. szeptember 28.

„Örvendj, hogy elmúlván a setét éjszaka,
Megnyílt a napkelet bársonyos ablaka.
Ezáltal egy kövér reménység táplálhat,
Hogy még napod fényes delére felszállhat.”

Csokonai Vitéz Mihály

Óda a hajnalhoz

(Csokonai stílusában)

*Ó természet, tenéked köszönöm,
hogy megszületett létező örömöm!
Tétovázom, könny toluł szemembe,
sora van ennek — ki törődik vele!*

*Repes a lelkem — hej! — örömében,
úrrá lesz rajtam most is úgy, mint régen.
Alkonyatpír múlik, hasad a hajnal,
üdvözlöm némán susogó ajakkal.*

*Szemem tekint égi tisztaságba,
aranyos ragyogás: a boldogság várja.
Jaj! mivé kell lennem, ha vesztegel,
felérni ésszel, gyötrő türelemmel.*

*Istenadta föld, ő adta tájék,
álmom tavasza, add valóra váljék!
Szavakba önteni ezt nem lehet,
boldogság fonál, s végtelenbe vezet.*

*Mást érez és lát a fényben bárki,
nehéznek sejttem, bár könnyűnek látni.
Sok gondolat vált eggyé most — érzem:
a magyar jövő hazám szerelmében.*

Égeraracs, 2010. július 3.

*„Nincs veszve bármily sors alatt,
ki el nem csüggedett”*

Vörösmarty

Okoskodás

(velőské)

Önmagamot vigasztalom:

Minden dolog, ahogyan van,

jóra fordul a világon.

Van számomra némi féltő.

Ami aggaszt gondolatban:

az, hogy legtöbbször már későn.

Kispest, 2002. december 17.

*„Békesség a jó erélye,
Ki szelet vet, vihart arat:
Aki fejét rosszra adja,
Büntetése, el nem marad!”
népi mondóka*

Ostorcsapás

*Olyan korba születtem én,
Ahol a bűnt bálványozzák;
Titok, mély titok az egész,
És nem segít az imádság.*

*Sárban hever, ami erény,
A vétek az, 'mely bokázik;
Tisztességes elhial korán,
Csak áruló él sokáig.*

*Istentelen ítél szentet,
Ugar lesz a kert és puszta;
Nagyon sokat vétkezhattünk
Száműzve e világba.*

*Lesz-e máshogy még valaha,
'Mikor a fény ragyog mindig?
Ott majd e sok képmutató
Kínkeresztre feszítettik.*

Kispest, 2001. december 4.

*„A minket elválasztó áthatolhatatlan
szakadékot azonban semmiféle
csoda nem hidalhatja át”*

Wiśniewski-Snerg Ádám

Örök elválás

*Vontatott jajongás tölti be valómat,
A lelkemre búcsúzó fájdalom ül;
Rámvetődik árnya, csak rám egyedül,
És hangtalan ködmadárként fojtogat.*

*Csüggök bágyadtan a múlton, jelenen,
Érzem a delejes marasztalását;
Egy világtalan szem vajon mit lát
Bénuult szárnyal a beszótt útvesztőben?*

*Bizonytalan lét, talán az utolsó,
Nagyot sóhajt a kegyetlen gondolat:
– Kétségbeesve viselem sorsomat,
Mint egyedülmaradt örök vándorló.*

Kispest, 2002. december 31.

Őseink, Hőseink, tekintsetek le ránk!...

(ősi imánk)

*Erőszakkal feledtették
velünk el a hősi múltat;
Írásunk és nyelvünk oda,
s táltosaink is kimúltak.
Ezért a nagy büntetésből
egyértelmű kiút nincsen,
'Míg az Ősök hite porban,
addig minket ver az Isten.*

*Hol az Ősök tisztelete,
hol a régi egyistenhit?
Csak a Boldogasszony maradt,
a többi nem — nehogy elhidd!
Ebből a nagy büntetésből
egyértelmű kiút nincsen,
'Míg az Ősök hite porban,
addig minket ver az Isten.*

*Emeld fel a régi hitet,
ragyogjon az éjjel, nappal;
Az Ősök még segíthetnek,
csak kérni kell – alázattal.
Addig a nagy büntetésből
egyértelmű kiút nincsen,
'Míg az Ősök hite porban;
ezért minket ver az Isten.*

Égeraracs, 2002. szeptember 12.

Magyarázat

az ősi ima Cey-Bert R. Gyula: *A sólyom embere útjai* c. könyvében található

„Elkárhözva földön el az égben,
Egy bolygó átok a mindenségben”

Kiss József

Őszi kárhózat

*Takarják a napok; egyik a másikat,
lustább az egyik, másik koránkelő;
A felfűzött gyöngysor kezemben egyre nő,
ó jaj! mindenki cipeli a láncát.*

*A levelek hullnak – barnán – sárgán – lilán,
álmos földeket fehérít be a dér;
Nagyképű varázslat sötétben is elér,
mert a kőbálvány áldozatot kíván.*

*Spicces szél kering az elhagyott tereken,
megmotosz mindent, tájak fölött szállva;
Léha mulatozás nem ért véget mára,
csak a gyalázat esküszik sötétben.*

*Zagyva keverék lett a megtarkult világ,
talán a szükség hozta azt magával;
A fénymáz elvonul, tompul a madárdal,
s a kincstári szín az elevenbe vág.*

*Hosszúszárnyú éjek kapnak most uralmat,
nyúlós árnyékok dobják el a béklyót;
Hibás valahol a genetikai kód,
baklövés történt: hamis a változat.*

Égeraracs, 2000. szeptember 23.

„A remény csak megmosolyogja
az erőlködést”

Brontë Sarolta

Összhang és ütem

*Az életünk csupa lüktetés,
Ütem és hullámozás így minden mozgás;
Ez lehet sok, de lehet kevés,
Mert nincsen két egyforma írás, szokás.*

*Baj van az ütemmel, nem hialad a hajó,
pedig népek, fajok, nemzetek eveznek;
Előbbre nem jutnak – és nem vigasztaló,
hogy megtört a mozgás – „hála” az embernek.*

*Szívdobbanás a legfontosabb,
Mert testünkben kering a vér;
Más a folyó és rajta a hab,
Ha belelép sovány, kövér.*

*Zökken a kerék, török az ütem,
és a hangzavar elönt most mindent;
Nem soká' bírja már szegény fülem,
hogy hiányzik a karmester innen.*

*Táncos forog, a virág tárul,
Szél játszik az esőhárfán;
És sós habokból a permet hull',
Szomorúfűz hajlong árván.*

*Ugorhatsz így ember bármilyen magasra,
gyönyörű ívekben hasítva a vizet;
A világmindenség – magát letagadva – :
szabad kötelékkel, aprópénzzel fizet.*

*Ég felé nyúl minden teremtmény,
Tör fel a magasba, hol a fény ragyog;
Mint alföldi poros út mentén
A gerinces, sudár jegyesorok.*

Kispest, 1999. január 14.

*„Vagyunk még magyarok,
Szomorún, titkon álmódók...”
Sajó Sándor*

Pásztorórá

*Teérted hazám,
ki az, 'ki szólna? :
Aranykalászos,
szép, magyar róna.*

*Vérző országon
gaz nép bitangol,
„Merre vagy Pásztor?
üres az akól.”*

*Dermedne minden:
múlt a jelenbe,
Ha hívó szóra
Ő megjelenne.*

*Ostorral kézben,
és lenne mersze:
A kufárokat,
hogy mind kiverje.*

Égeraracsa, 1998. június 12.

„Látjátok, feleim, szömtökökkel
mik vagyunk?”

Halotti beszéd

Remélem !

(velőske)

Lehet tovább még romlani?

Élő fajul, kórcsosodik,

s vérzik érte itt valami?

Adott a szó, azt remélem.

Feltűnnek majd régi holmik,

s az ember név nem lesz szégyen!

Kispest, 1998. december 23.

„Lélekig hatoló, múltó csoda”
Macutani Mijoko

Remélheted

*A színes madárhadat
elvitte az őszi szél,
S a szabad madarakra
fekete színt kent a tél.*

*A színek visszatérnek;
nő a fény s az új levél;
Szél söpri a károgást,
és aki él, az remél.*

Égeraracsa, 1999. május 20.

*„A remény a legközönségesebb,
mert reménye bárkinek lehet”
Thalész*

Remény
(velőske)

*Várom egyre a jövővényt:
Diadallal ül majd a fény
önkény helyett igaz törvényt.
A költő most irányt mutat:
Érzem azt, hogy hoz a remény
kapaszzkodót és kiutat.*

Égeraracsa, 1996. szeptember 15.

„– S neked meghalt a szabadság?...

– Mindenkinek, aki itten él”

Vass Albert

Reménytadó

*Széchenyi higgadt volt, amilyen munkája,
Ki tudja, miért Kossuth kapott hamar lángra?
Kilövik a nyilat, 'mely az útját járja,
A bamba utódok bámulják ma állva.*

*Meg kéne indulni a nagy posványon át,
Fújja már valaki tárogató szavát!
Káprázatban csak az értheti meg a mát:
'Ki érti a múltat, és a jövőbe lát.*

Kispest, 2003. december 4.

*„Nyelvünkben roppant
kifejező erő van”*

Ismeretlen újságíró

Sajnos, egyre több...

*Bárkiről hallom, hogy tulajdonképpen becsületes,
ez a kifejezés számomra elgondolkodtató.*

*Rövid töprengés után a kialakult kép helyes,
és már tudom azt az illetőről, hogy csirkefogó.*

Égeraracs, 2003. május 26.

*Az átokkal az a bajunk,
hogy közös hajóban vagyunk*

Svihákból lett gazember

*A svihákot megtalálod,
túlságosan élő személy.
Számára nincs országhatár,
kapcsolata mindenütt él.*

*Színlelésből később vált a
levitézlett kor embere.
Másképpen él, és mást mutat,
rövid úton betelsz vele.*

*Többet akar, mint az átlag,
önnönmagát is becsapja.
Gonosszá vált a hiú fiú,
és szerepel, erre futja.*

*Majd csaló lett s hazudozó,
sajnos az ország élén áll.
Kihaszználja számításból,
'míg el nem szakad a fonál.*

*Tüdeje jó, így szószátyár:
hosszan beszél a semmiről.
Gátlástalan, alattomos,
'kire nem néz már senki föl.*

*Bomlott aggyal árul mindent,
lakájt helyez el posztokon.
Elve egy van, 'mely élteti:
az ország a tulajdonom.*

Kispest, 2006. december 11.

*A skót balladából került a
magyar nyelvbe a középrím*

Szabadságszeretők

*Gondolatom jár-keel, hagyom.
Szinte látom: Írországon,
Kurdok között, hegyek fölött,
Csecsen tájon, száll az álom.*

*Ahogy megint földre tekint,
Lát a lelke, képzeletem,
Át a vágyon, könnyű szárnyon
Repül velem az érzélem.*

*Ott szabadság és nem rabság
Zászlaja leng, dallama zeng,
Szeretetét mi viszi szét?
A szél kereng, hajnal dereng.*

*Ilyen szépet most a lélek
E föld felett csak érezhet,
A nép remél, harcolva él,
S éretted is elvérezhet.*

*Tudom, hiszem, vallom hiszen
Ők olyanok, mint a sasok,
Büszke népség, semmi kétség:
Kemény, konok, vad rokonok.*

Kispest, 1996. március 10.

*„Sosem hazudnak annyit, mint esküvő
előtt, háború alatt és vadászat után”*

Bismarck Ottó

Szakértő ?

(velőské)

Hiányzik a szakértelem.

Így azután bármi készül:

otromba és ízléstelen.

Az elkészült mű rozoga.

Nos, jobb híján ezért végül:

tolódja-foldja az ostoba.

Kispest, 1998. február 18.

Szebb lehetsz...

*Megállok a mában és nézem a várost
meghallva mélységből mormoló moráját,
Jezsámen hangtalan illatával vár most
nyújtózkodó lanka, s zöld fákon rohan át.*

*Fecsegő a folyam, 'mely alattam siet,
ahogy' azt láthatta az árva névrokon;
Álmokat, 'mit szöttem, mindenem a tied,
csak mások ülnek már rakodópartodon.*

*Árpád-ház idején adták a királyok
többszázéves falát a budai Várnak;
Dunai sirályként rikoltva kiáltok:
felkiáltójel a beton óriáshad!*

*A hidak karjai ma átnyúlnak értem,
magasból összefoly' földszint és emelet;
A felfordulásban kis nyugalmat kértem,
hogy megtaláljam a sötétben lelkemet.*

*Barangoltam másutt, jártam a világot,
láttam benne szépet, csúnyával elegyest;
Előttem a Duna, felmérem a várost:
még gyönyörű lehetsz számomra, Budapest.*

Kispest, 1996. december 14.

*Gonosztevőt, aki nem hittel él,
érje utol az üldözőlevél!*

Szegyenszemre

*Pellengérré állítottnál
cégér volt a szegyentábla,
Amelyet az elítéltnek
akasztottak a nyakába.*

*Am a mai sikkasztóknak
ez a módszer vajmi kevés,
A nyilvános gyalázatuk
büntetése: elismerés.*

Kispest, 2002. február 17.

*Tudod-e, hogy ki vagy? Igen?
Úgy életed helyrezőkfen*

Szétesett álmok

*Az egész világ csupa bús véletlen,
Közéjük keveredtem szánalmasan
Töltve az életem kemény magányban:
A sors közönye küzd gyengeségem ellen.*

*Szép véletlenek csak néha lehetnek,
Sújtó időkben keserű a magány.
Szénaként, 'melyet a tót szekérre hány,
Hólepel borít: senkinek sem kellek.*

*A mélység a lelkemben feneketlen.
Egyetlen jutalom a tiszta küzdelem,
'Melynek végére gondolni sem merek.*

*Győzni ebben a harcban lehetetlen.
Ráeszméltem: amit a valóság vés,
Azok kegyetlen, buta történetek.*

Kispest, 2002. november 30.

„Üres hordó nagy hangot ad,
üresfejű lármáz' sokat”
népi mondóka

Szószátyárkodás

(a kormány figyelmébe)

*Milyen az együgyű?
Kínézetre szörnyű,
a beszéde süsü,
és fajsúlya könnyű*

1

*Lepereg óróla
a finom árnyalat,
Csak a durva vonás,
'mely rajta megmarad.*

*„Légy halva bár, de míg el nem temetnek,
Sőt még tovább is, élsz — a gyűlöletnek”
Greguss Ágost*

2

*Feleslegesek a félelemszülte szavak,
a gyűlöletkeltő hablatyoló zuhatag;
Magyarázzanak hát, de csak az ostobáknak,
s ne azoknak, akik a szavak mögé látnak!*

Égeraracs, 2002. október 4.

„Ha Gál napja köddel kél,
korán bebotlik a tél”
paraszti regula

Tél hazámban

Mára minden emlék meghalt,
Nagy havakat lépdél a tél,
És hiába keresesz dalt,
Eljött az is, 'mitől féltél.

A nyárfák már elsüllyedtek
Ónszínű köd homályában,
Csikorognak az életek
Fagyba foglalt kővé váltan.

Acéltükör víz felszínén,
Földet takar ezüstharmat,
Azt sem tudom máig sem én:
Nappal vagy éj mikor alhat?

Fázósan csend hajladozik,
'Míg átveszi a zizegést,
Lopakodik fától fáig
Jeges ének szerteszét.

A bolondok útja ez itt,
'Hol úrrá lett a félelem.
A sötétség már beterít,
Csak hitem az, 'mely végtelen.

Kispest, 1997. január 4.

*A „szép üzenet” elbocsát,
s a kegyelem csak a vád*

Teljesítve...

(1956-ra emlékezve)

*Megígérek mindent, ha kell,
Várv, csak várv, türelemmel!
Addig se légy szomorú!
Léssz idővel nagykorú.*

*Az idő lassan, biztosan,
Eljön meglásd, kisfiam.
Addig se légy szomorú!
Léssz idővel nagykorú.*

*Jobb gyerekként élni – hidd el! –
Amíg felnősz, érni kell.
Addig se légy szomorú!
Léssz idővel nagykorú.*

Kispest, 2003. február 27.

*„Ha előbb születek,
Betyár lettem volna,
Szegény-népnek vadont-búvó
Koldus pártfogója”
Illyés Gyula*

Tétován

*Sötét e kor önmaga,
csillagtalan éjtszaka.
Butaság és gonoszság
vesz körül már manapság.
Nem látom a kiutat,
fény sincs, amely rámutat.*

Égeraracs, 2003. április 21.

Torzulások

*Se jó hó, se rossz hó, se porhó:
ez lesz a hűhó.*

*Se jó ló, se rossz ló, se zászló:
ez lesz a vádló.*

*Se jótét, se rossz tét, se letét:
ez lesz a betét.*

*Se jólét, se rossz lét, se ottlét:
ez lesz a hollét.*

*Se jómód, se rossz mód, se komód:
ez lesz a lomód.*

*Se jó fog, se rossz fog, se műfog:
ez lesz a nyafog.*

*Se jó mór, se rossz mór, se gyomor:
ez lesz a nyomor.*

*Se jó bort, se rossz bort, se óbort:
ez lesz a hóbort.*

*Se jó vér, se rossz vér, se kék vér:
ez lesz a félvér.*

*Se jó bér, se rossz bér, se éhbér:
ez lesz a lakbér.*

*Se jó lap, se rossz lap, se kalap:
ez lesz az alap.*

*Se jó lak, se rossz lak, se falak:
ez lesz a salak.*

*Se jó fűz, se rossz fűz, se lefűz:
ez lesz a befűz.*

*Se jó tűz, se rossz tűz, se eltűz:
ez lesz mit kitűz.*

*Se jó ég, se rossz ég, se nagy ég:
ez lesz az elég;*

...elég.

Kispest, 1996. március 21.

*„Téli mennydörgés
jelent jó termést”
paraszti regula*

Tovafutó fény

*Kiszikkadt a mező,
Elhervadt a virág;
Elhulltak a szavak,
Elmúltak daliák.*

*Hűvösebb lett minden,
Földi érzés dermed;
Megkövesült nyüzsgés
Már csak fehér lehet.*

*Bujdosik a szeszély
Bénult egek alatt,
Fáklyát gyújtok azért:
Lássam, hogy mi maradt?*

Kispest, 2001. január 18.

*Zsúfolt lett a lélek tükre,
s ráléptek a tyúkszemünkre*

Tőlünk függetlenül

*Küzködünk a forgalommal
a beburkolt ég alatt,
Az emberek nagy többsége
a városra rátapadt.*

*Időjárás: fagy, szárazság
már senkit sem érdekel,
Lázás nyüzsgés, szenny meg vegyszer,
s vizenyővel mennek el...*

*A méregtől fulladoznak,
de tömegként hömpölyög.
Túlsorduló színek, képek,
s bálvány lett a földi rög.*

*Irányt vált és szétpattannak
a felduzzadt városok,
Követi a sorvadozó,
érzéketlen, léha jog.*

*Előbb-utóbb, de megindul
a piszkos lé áradón,
Rőt patkányok úsznak rajta:
süllyedőben a hajó.*

Kispest, 2006. január 20.

*Az élet egyirányú utca, ahol megállhatsz,
de visszafelé már nem mehatsz*

Töprengés

*Miért van az, hogy az emberek tele vannak rosszal?
Miért nem lehet a gondokat elsöpörni innen?
Talán azért, mert még nem érett meg az idő mostan,
De remélem, hogy minket is majd megsegít az Isten.*

*Érdekesen megy a világ, mindig csak előre,
S az évszakok változása: mit hoz ki belőle?
Nem tudom, csak azt látom, hogy semmi jó nem számít,
Ami rossz és ami gonosz: valósággá válik.*

Kispest, 1995. március 21.

*Atillát – Isten ostorát – a népek
büntetésére küldte az Úristen*

Történelemhamisítók
(Jordanesz és Thierry után)

*Történelmünk hamisítvány,
ezt tudjuk és érezzük;
Az a nagy baj: nem mi írjuk,
többnyire csak átéljük.*

*Példa erre **Katalaun**,
Marne mellett Galliában;
Chálones sur Marne a neve most,
a térképen így láttam.*

*Állítólag Atillának
harcolt ott a serege
Négy százötvenegyben – nyáron,
Aéciusszal ütközve.*

*Egy történész száz év múlva
„pontosan” emlékezett;
Hivatkozást nem közölt, hisz
a csata nem létezett!*

*Százhatvanötezer ember,
nyolcvanezer ló csontját
Kutatgatják a régészek,
s ott a mezőt feltúrták.*

*Bizonyíték nem létezik,
maradványt sem találtak;
Ezidőtájt a hunjaink
a Balkánon csatáztak.*

*Tél derekán Akvileját
ostromolták – győztesen,
Majdan Észak-Itáliát
négy százötvenkettőben.*

*Nyár közepén elfoglalták
Milánót és Páviát,
Verona és Mantua sem
kerülte el a sorsát.*

*Brescia és Beramo, sőt
Kremona is elesett;
Falvak álltak lángözönben,
és a végcél Róma lett.*

*Féltek Róma lakosai,
s szóltak Leó pápának;
Menjen s kérje meg Atillát,
kegyelmezzon Rómának.*

*Így az egyház fejedeleme
könyörgött – térden – sírva,
Míg Atilla lova fejét
vissza nem fordította.*

*Nem vesztethetett csatát nyáron,
– a leíró ostoba –
Mert tavaszig vereségét
kiheverni hogy’ tudta?*

Égeraracsa, 2000. július 28.

*A hamisítatlan történelmet
a néptől lehet megtanulni*

Történelmet írunk

*Átrohanva gázol világ
Életünkben, 'hol utazunk,
Olyan Szellem az utasunk,
Amely gyakran vét most hibát.*

*Becsúgyon túl minden hamis.
Okatlanul, nem okosan,
Jogtalanul folytonosan
Történelmet írunk ma is.*

*Az Ítélet tart majd szitát,
'Melyen bárki fennakadhat,
'Ki bizonyít is, nemcsak hisz.*

*A túlfűzött óra megállt,
Az Élet így nem haladhat:
Az időtlen út hova visz?*

Égeraracsa, 1997. szeptember 23.

*„Egyebet nem látni hónál és fellegnél;
Koldussá lett a föld, kirabolta a tél”*

Petőfi

Tudatos bábjáték

*Sorssal küzd a lángész, hite az erő,
Jövőt látása korát megelőző;
Magára hagyatva megrázóan fest
A formátlan forma, szavakká lett test.*

*Társadalmi tudat, agymosott, sötét,
Mesterséggel szított belső ellentét;
Eszköz a terror, mint mérgező szellem,
Egyedül maradtam: mindenki ellen.*

Kispest, 2006. március 23.

„Ne a tükröt átkozd, ha a képed ferde!”

Gogol Miklós

Ugye nem ?

*Év múlik év után,
s változatlan marad;
Vagy mint skót fenyéren
felgyullad a csarab.*

*Nehéz változtatni:
jó langyos a vizünk,
Ha a hitünk elszállt,
minek erőlködünk?*

*A hit hatalma: erő,
s hegyeket mozgat meg.
A tétlen tespedés
fájhat a lelkednek,*

*Ugye nem élsz te is
hitetlen lélekkel?
Ha válaszod: igen,
úgy ismételned kell!*

Kispest, 2000. december 26.

*Valami kezdődhet úgy is,
hogy a másik visszaüt*

Uram, tudom...

*Babrálok az égen a kertben egyedül
várva álmos este hamvas nyugalmát.
Fényemre vétkesen az árnyék ráterül,
s fáról leszedem a túlérlett almát.*

*Hol van már az eszme, amely lángolt bennem?
megfakult a levél, a szírom lehullt.
Álmokat temetek, hisz' csodát reméltem,
előlvad a jelen, felizzik a múlt.*

*Féregrágott évek elteltek felettem,
vágymat belepte az utca pora.
Lazul az ereszték, sok lépcsőt megtettem,
szívem árva lett, árva és mostoha.*

*Rongy kacag szemembe zsírtól fénylő képpel,
torát üli a Mars, markában gyilok,
Összefonódott kéz, valaki letérdel,
s lehurrog a ma, ha felé indulok,*

*Ma már kopasz a fa, meggörbült az idő,
átok ül meg rajta századokon át.
Az arcokon kelletlen titkok titka nő,
megértem, miért sújtod Amerikát.*

Égeraracs, 2001. szeptember 22.

*Nem véletlen
vagy védtelen*

Útfélen

*Kushad a hó, olvad a pille,
ahogy' lágyan szemem lepi be.
Gondolatok foglalkoztatnak
határmesgyéjén az álomnak,
Ősök lelke – vad kavargásban –
imbolyog feleletre vártan;
Kérdő szemével rámnéz a múlt:
– a hitelesség kételybe fúlt?
Úrrá lesz mindenen a haszon?
s a becsület? ... Kushad a havon.*

Kispest, 2000. március 20.

*„Valahun egy varjú károg;
Ide s tova botorkálok,
Sír a lovam, sírok magam;
Az haragnak napja ma van”
népdal*

Utolsó ítélet

*Lesz egy nap: a harag napja,
valaki azt számon tartja.
Isten mond álljt a világra,
végét veti, nem is bánja.
Ki az, aki ezt kimondja?
hát a Dávid meg Szibilla.*

Égeraracs, 2001. szeptember 3.

*„Hogy felnőtté lehessenek:
szükségesek a zsebek”
jogos óhaj*

Útravaló

*Hiányzik a felnőttekből
fiatalság, kalandvágy,
Mert zsebükből az alábbi
tárgyakat már kirakták:*

*Egy jó zsebkés, másként bicska,
vele fúrhat-faraghat;
Ezermester, szobrász, fiarcos,
műhely ez a kis darab.*

*Ceruzacsonk, 'mellyel írni
falra, fára érdekes,
Dehát ezzel a világgal
közölni mit érdemes?*

*A notesz, mint lehetőség:
rágódni egy ötleten,
A világnak nem kell ez sem,
maradjon csak üresen?*

*Madzag nélkül férfiembert
nem tudom még ki látott?
Össze lehet kötni vele
a széteső világot?*

*Gyufa is kell! : fény és meleg,
'mely, ha lobog merészen,
Sokan fújják mindenfelől:
jobb nekünk a sötétben?*

Kispest, 2000. április 7.

*Az égő gyertyán kívül
még más is virraszthat*

Üressé vált...

*Manapság már mindenfelé
nehéz ködök járnak,
Átható a nyirkossága
a Ma árnyékának.*

*Kerge álom formájában
sodródik a levél,
Cingár fák közt ólálkodik
sunyítva a Veszély.*

*Homályos, nagy szellemfákon
varjú kiáltozhat,
Kis szobában bútor roppan,
ha ráül a Bánat.*

*Az utcákon kihaltan kong
az Üresség teste,
A sápadt hold rideg árnyat
rajzol az úttestre.*

*Sötét arcú Idő jár most,
s egykedvű'n betekint,
Ami elkerülhetetlen,
fogadjuk el – megint?*

Kispest, 2000. december 19.

*„Az igazságtalanság elszenvédése
hízeleg a nagy lelkeknek”
Schiller Frigyes*

Üzenet
(velőské)

*Újra kormányt választottunk,
Kérdés csak az, mert nem tudom:
helyén van-e szavazatunk?
Remélem, hogy fény köszönt ránk,
– Öcsémuram és szép húgom –
s a holnapunk szebb, mint a mánk!*

Égeraracsa, 1998. május 24.

*„Minden ember annyit ér,
amennyi marad belőle,
ha elveszti a vagyonát”
régi mondás*

Valami más

*Mindig volt,
és mindig lesz is;
mindig hull
a hulladék;
De nem csak
az összesöpört
valami
a söpredék,*

Kispest, 1999. január 9.

*„Ami fölött járunk az a tegnap”
Jókai*

Választás

*Nem kellene visszanézni
– szerintem – most hosszan,
S a múltat sem felidézni
szótlán gondolatban.
Elfogadni azt, ami van,
vagy küzdeni ellene.
Megtanulni, ezt most gyorsan,
a magyarnak kellene.*

Kispest, 1995. március 22.

*Ha egy ujj a jövőbe mutat,
az ostoba az ujjat nézi*

Vártán

*Szeretlek titeket,
ti csámpás holnapok;
Megszürkült népemnek
színeket hozzatok!*

*Feledném, ha tudnám,
búm és a keservem;
Ki tudja, hazámban
mely' úton kell mennem?*

*Reszket már a lábam,
a fogam is vacog;
Hazug éjszakában
dermedten várhatok.*

*Szólítja a kakas,
bizton eljő – fénnyel;
Ám addig szomjamat
nem olthatom még el.*

*Tele van a szívem,
eljövenddel tele;
Nem hiszik, ám feltűnt
már a hajnal jele.*

Máriaremete, 2008. március 21.

„Büszke, mint a
kompolti kisasszony”
régi mondás

Végül is...

*Ha nem hajlik → roppan,
ha nem bólint → koppan,
ha nem csurran → cseppen.
Lehet máshogy → szebben
még ebben az → életben?*

Kispest, 1999. január 2.

„Sírva vigad a magyar”
Bajza József

Vigasz

A bolondság jó, ha van,
legyen több vagy kevesebb;
Mert az élet nélküle
unalmasabb, nehezebb.

Kérdés, hogy több bolondot
hol találunk most vajon:
Intézményeken belül
vagy kívül a falakon?

Komoly dolog a humor,
gyógyíthat a nevetés;
Jobb, mint a dilibogyó,
és hatása is mesés.

A bohóság mesterség,
gyakran nem komolytalan;
Jótétemény az, 'kinek
hozzá jó érzéke van.

Nevetséges – szomorú:
sírva vigad a magyar,
Mert könnyet csal szemébe
az ősi jog: a kacaj.

Égeraracs, 2000. szeptember 30.

Tartalomjegyzék

1995

Egyszer – másszor
Töprengés
Akar, vagy nem akar
Választás
Ki igazít el?
Fohász a Boldogasszonyhoz
Betűélet

1996

Ha e hazában élsz
A „világpolgár” -hoz
Szabadságszeretők
Torzulások
Ízlésformálás
Remény
Kedvetlenség
Mondom a magamét
Leomlott
Fehéren – feketén
Szébb lehetsz...
Hazugságok országa

1997

Tél hazámban
Ki tudja, tán elérem
Ha rám hallgatsz
Döntsük el!
Mehet így?
Csak így lehet
Hazánkért
Csakis akkor...
Nem látta senki?!
Képvisel? – Ó?!
Hiány
Lejár a kölcsön napja
Mit szólna?
Felvirrad?
Lázadóvá váltam
Fény után kiáltok...
Magadra maradtál
Történelmet írunk
Jónak – jót
Hagyjam, ne hagyjam!
Elég, elég...
A ködben

1998

Szakértő?
Üzenet
Pásztorváró
Ítélet
Gondolkodjál, magyar!
Feloldás
Filozófikus vers
Lentről
Remélem!

1999

Végül is...
Valami más
Összhang és ütem
Égés helyett világíts!
Remélheted
Meddig még?
Csecsenföldön

2000

Útfélen
Útravaló
Történelem-hamisítók
Kettős igeragozás
Épít a csönd...
Őszi kárhozat
Melyik az igazi?
Vigasz
Kérdezem – elmondom
Üressé vált...
Ugye nem?

2001

Tovafutó fény
Honfibú
Halkul a dal
Majd HOLNAP!
A hatalom arca
Utolsó ítélet
Uram, tudom...
Nem leszek szörnyeteg!
Ostorcsapás
Elindultunk felfelé?
Küszöbön

2002

Szégyenszemre
A Terror Házában
Hol a mérték?
Ne tedd!
Elevenbe vág
Kiderül majd
Gondolat, amely...
Gúzsbakötve
Őseink, Hőseink, tekints...
Nem kilátástalan
Szószátyárkodás
Jól választottál?
Dönthetünk
Szétesett álmok
Okoskodás
Örök elválás

2003

Kibontakozhatatlanul
Teljesítve...
Adj fényt nekünk, Isten!
Neki szól
Cáfolj meg!
Az aláíróké a felelősség!
Tétován
A liberális kakukk
Sajnos, egyre több...
Kártevőink
Mint hollófiú
Hasonlatos
Ezredévek óta tapad
Ember maradsz
Harsány helyett
Reménytadó

2004

Egy szőlőcsősz panaszai
Kinek a dolga?
Kacagjunk rajtuk!
A múmia álma
Keselyűk körében

2005

*A fájdalom hangjai
A gazdákhöz
A két világháborúra...
Azonosulni kell!
Kiadós kuruttyolás
Elégedetlenség verse
Napi szinten*

2006

*Tőlünk függetlenül
Mégfélemlített kor
Behálózva
Tudatos bábjáték
Alkotás – teremtés
Svihákból lett gazember*

2007

Csak a teste fordult jobbra

2008

*Vártán
Nevetséges figura*

2009

Amíg egy híd leomlik...

2010

Óda a hajnalhoz